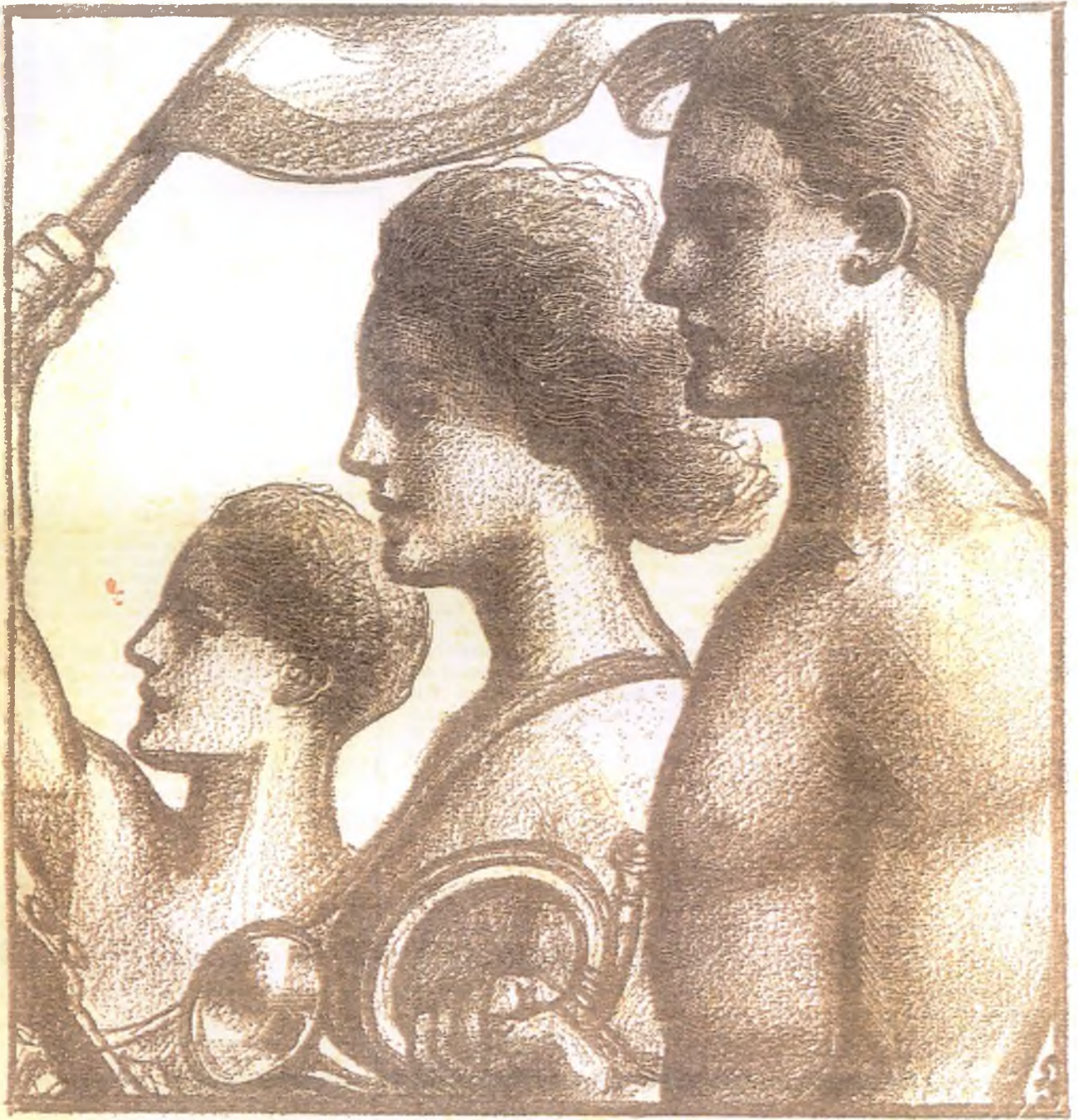

HET GOUDEN TIJDPERK

De Nieuwe Generatie

The Golden Age (Dutch Edition)
Semi-monthly — Half-maandelijks

HEEMSTEDE
Nr. 4 — 1 October 1955

Leest en
Verspreidt

„Het Gouden Tijdperk“

De Gids naar **Licht**
 Vrede
 Voorspoed
 Gezondheid
 Leven
 Geluk

Vraagt gratis proefnummers ter verspreiding!

HET GOUDEN TIJDPERK

1 October 1933

R A N D - A L L E R L E I

Waaruit bestaat de mensch?

Overeenkomstig de uitspraken van den Bijbel — en hij moet ons toch als God's Woord het alleen juiste antwoord op deze vraag kunnen geven — bestaat de mensch uit twee elementen, uit lichaam en geest. Uit de vereeniging dezer elementen onstaat, gelijk Genesis 2:7 bericht, de ziel, het gevoeld wezen, het verstandelijke, de eigenlijke mensch. Een lichaam is niet een mensch, niet-tegenstaande er zonder lichaam geen mensch zou kunnen bestaan. Evenzoo is ook de geest des levens niet de mensch, ofschoon een mensch zonder dezen geest des levens niet bestaan kan. De uitdrukking „geest des levens” beteekent echter meer als enkel adem; hij heeft betrekking op de eigenlijke levenskiem, zonder welke de adem in het geheel niet denkbaar zou zijn. „Geest” is een vertaling van het Hebreuwsche woord „ruach”, dat in de eerste plaats „adem” beteekent; daarom vinden wij tamelijk dikwijls de uitdrukking „adem des levens” of „geest des levens”, omdat de eenmaal ingeplante levenskiem door de ademhaling wordt onderhouden. Chr. R.

Een Bijbel van 150 Gram

Ter eere van het Luthergedenkjaar (10 November a. s. is het 450 jaar geleden, dat Luther te Eisleben geboren werd) geeft het bekende Deutsche Stuttgarter Bijbelgenootschap te Stuttgart een Bijbeltje uit, dat den naam draagt van „Senfkorn-bibel” (mosterzsaadbijbel). Dit complete Bijbeltje telt 1198 bladzijden, heeft een formaat van 8 bij 12 c.M., is 17 m.M. dik en weegt slechts 150 gram. De goedkoopste uitgave van dit Bijbeltje bedraagt M. 2.80. „Telegraaf”

Nieuws uit de geheele wereld

Amerika's elite der samenleving

In Amerika zijn 402 personen, die een levensverzekering van een millioen dollar of meer hebben afgesloten. Daarvan hebben 79 een levensverzekering van boven de twee millioen en 13 van vijf millioen dollar.

Ten huize van Joseph Widener te Philadelphia had in October van het vorige jaar een bijeenkomst plaats van 300 millionairs. In deze bijeenkomst werden de omstandigheden van het land aan een zorgvuldig onderzoek onderworpen, en men vond, dat alles in orde was, doch alleen waren de belastingen te hoog.

Teruggang van het aantal sterfgevallen

in den slechten tijd

De begrafenisondernemingen in Amerika hebben geconstateerd, dat in moeilijke tijden minder menschen sterven, dan in goede tijden. Waarschijnlijk komt het hierdoor, dat de menschen niet zoo zeer aan hun eetlust kunnen toegeven, en minder en verstandiger eten.

De Nieuwe Generatie

(Bij onze titelplaat)

Hoe menig vader en hoe menige moeder hebben gespaard wat zij konden opdat de nieuwe generatie een beter leven moge hebben als zijzelf. Is deze hoop wel eens in vervulling gegaan? Wel is het voorgekomen, dat de kinderen met minder levenszorgen te kampen hadden dan hun ouders. Men zeide: Zij hebben het tot iets gebracht! Maar zeer dikwijls ging het ook omgekeerd, de kinderen hadden het nog treuriger dan hun ouders. En menig ouderpaar, dat gemeend had in een zwaren tijd te leven, zou zijn tijd voor een gouden gehouden hebben, als het de tijden had moeten beleven, waardoor de nieuwe generatie zich moest worstelen.

Iedere generatie heeft vele en vruchtbare pogingen opgeleverd, die ten doel hadden, het lot van een generatie te verbeteren, om haar welzijn te dienen. Men heeft heden betere scholen, gezonderen sport, betere hygiëne, grootere vrijheid voor de opgroeiende jeugd; maar is het een gelukkigere, gezondere jeugd geworden? Wij moeten erlijk bekennen, dat wij ons ideaal voor de nieuwe generatie niet dichterbij gekomen zijn.

En toch toont onze plaat een nieuwe generatie in volkomen schoonheid, reinheid en gezondheid. Hebben wij na de opgedane ervaringen nog het recht, zulk een hoop voor oogen te stellen? Vanuit het standpunt van alle menschelijke pogingen: Neen! Maar vanuit het standpunt van geloof aan den Bijbel als het Woord van den almachtigen God: Ja!

Van daaruit hebben wij een heerlijk uitzicht op een nieuwe generatie in volkomen geluk en volkomen gezondheid des geestes en des lichaams. De zekere beloften der Heilige Schrift toonen ons God's heerlijk koninkrijk, waarin den menschenkinderen de paradijsheerlijkheid, die hun door Adam verloren ging, hersteld zal worden. En de zichtbare vervulling der Bijbelsche profetieën van den ondergang der hedendaagsche, Satanische wereldorde toont ons aan, dat dit koninkrijk nabijgekomen is. Daardoor is onze hoop voor een nieuwe generatie, die van alle lasten, die wij thans te torsen hebben, vrij zal zijn, tot een kostbare zekerheid geworden.

En deze nieuwe generatie, die zich verheugen zal in een nieuwe, paradijsachtige aarde van volkomen harmonie met den Schepper en van eeuwig leven in volkomenheid, zal niet slechts het komende geslacht, zal niet slechts onze kinderen omvatten, maar alle menschen die ooit op aarde geleefd hebben, en die na hun opstanding den weg des levens, dat wil zeggen den weg van gehoorzaamheid ten opzichte van den wil en de wet van Jehova, bewandelen. Alle ouders, die ooit op aarde geleefd hebben en wier hoop het was, dat de nieuwe generatie een betere toekomst tegemoet mocht gaan, zullen dan deze hoop vervuld zien, en zij zullen zich met hun kinderen in de zegeningen kunnen verheugen, die allen gezamen in het gouden tijdperk, in het koninkrijk Gods, ten deel zullen worden. Dan zal zich aan de geheele menschheid vervullen hetgeen eeuwen geleden de liefelijke zanger Israëls zong:

„Gelukkig elk die Jehova vreest,
die op zijn wegen gaat;
want de opbrengst van uw handenarbeid zult gij eten.
Gelukkig gij! Het gaat u goed;
uw vrouw is als een vruchtbare wijnstok
in het binnenvertrek van uw huis;
uw zonen zijn als olijventelgen
romdom uw disch.

Zie, zoo wordt gezegend
de man die Jehova vreest.

Zegene u Jehova uit Sion,
ruste uw oog op den voorspoed van Jeruzalem,
al uw levensdagen, en aanschouw zonen van uw zonen!
Vrede over Israël!" — Psalm 128. J., D.

Congres van Jehova's getuigen te 's Gravenhage

Ter gelegenheid van het te 's-Gravenhage gehouden congres van de Nederlandsche groep van Jehova's getuigen op Zondag 3 September j. l. werd de hieronder volgende verklaring aangenomen, welke ter algemeene kennis wordt gebracht en welke wij ook den lezers van „Het Gouden Tijdperk" niet willen onthouden, daar zij in het bijzonder voor hen van de grootste beteekenis is. Hier volgt de verklaring in haar geheel:

V E R K L A R I N G

CHRISTENEN, vreedzame, ordelievende burgers des lands, die zich op een congres te 's-Gravenhage vergaderd hebben, leggen hiermede vreugdevol de verklaring af, dat zij den almachtigen God en zijn koninkrijk onder de heerschappij van Jezus Christus ten volle toegewijd zijn.

Vijanden der waarheid hebben valsche, krenkende en lasterende aanklachten over ons uitgestrooid. Opdat nu de autoriteiten en het volk een juist begrip over den stand van zaken mogen verkrijgen, maken wij hiermede de volgende feiten bekend, welke wij gaarne ten allen tijde willen bewijzen.

Wij erkennen, dat God de Almachtige, wiens naam Jehova is, de hoogste Heerscher van het universum is, dat Christus Jezus, zijn geliefde Zoon, wiens bloed de menschheid gekocht heeft, de gezalfde Koning der wereld is, en dat het Woord Gods, dat in de Heilige Schrift neergelegd werd, de waarheid is, die den menschen tot onderwijzing in gerechtigheid gegeven werd. Christus Jezus is Jehova's meest vooraanstaande waarheidsgetuige, en wij zijn als navolgers van Christus Jezus door zijn genade eveneens getuigen voor Jehova.

Satan de Duivel was eeuwenlang de onzichtbare vorst en heerscher der wereld, en als zoodanig heeft hij Jehova God bestreden en een ieder vervolgd, die ernstig poogde om den almachtigen God te gehoorzamen. Satan was en is de ergste vijand des menschen.

Wij vormen geen vereeniging, die het streven heeft, financieel voordeel of aanhangers te gewinnen, maar een groep Christenen, die slechts een werk tot nut van 't algemeen doet, hetgeen bestaat in de onderrichting van het volk in God's Woord langs den meest economischen weg. Onze organisatie werd oorspronkelijk in de Vereenigde Staten van Amerika onder den naam „Watch Tower Bible and Tract Society" gesticht en later volgens de Engelsche wet onder den naam „Internationale Bijbelonderzoekers Vereeniging" ingeschreven. Deze beide lichamen verichten hetzelfde Christelijke werk van algemeen nut. De organisatie heeft ten doel, de menschen te helpen tot een beter begrip van den Bijbel te geraken, waardoor zij op den eenig mogelijken weg, die tot volledige bevrijding en tot groote zegeningen der menschheid leidt, gewezen worden. Onze beweging en haar werkzaamheid strekt zich over de geheele aarde uit.

De menschen bevinden zich in groote benauwdheid, en zij hebben een leiddraad noodig, om de oorzaak van hun ongelukkigen toestand alsmede het middel te hunner redding te leeren kennen. Een begrip der Schrift geeft licht in deze zaak. Inplaats dat wij bij de menschen geld inzamelen en het gebruiken om groote bouwwerken op te richten of enkele menschen groote salarissen betalen, gebruiken wij onze middelen om de blijde boodschap van God's koninkrijk te drukken en bij de menschen in huis te brengen, opdat zij zonder moeite over God's voornemen onderricht worden.

Tegenstanders

Onze vijanden hebben ons in het geheim bij de regeeringsinstanties verdacht gemaakt, dat wij met de communisten en socialisten in verbinding stonden en deze bewegingen ondersteunden. Op deze wijze trachtten zij ons bij de regeeringen in een kwaad daglicht te stellen. Deze beschul-

Geen hoop voor duizenden arbeiders

Phillip Stables, de voorzitter van het Provinciaal Hulpcomité in Philadelphia, zegt, dat er voor duizenden arbeiders in Philadelphia nooit meer werk zijn zal, omdat vele fabrieken in het jaar 1929, toen de maatschappelijke ineenstorting kwam, zich daarop begonnen toe te leggen, door alles machinaal in te richten. De machines zijn opgesteld, en zoodra er weer een opleving komt, worden de fabrieken in werking gebracht, zonder dat daarbij arbeiders noodig zijn.

Tokio, op twee na de grootste stad

De stad Tokio heeft zich zoo uitgebreid, dat 82 omringende plaatsen zijn geannexeerd, en Tokio met haar bevolking van 5.812.000 inwoners op twee na de grootste stad der wereld is geworden. De zeven grootste steden zijn thans: Londen, New-York, Tokio, Berlijn, Chicago, Parijs, Moskou.

„Wilden"

Een Chinees

Na den wapenstilstand waren in het verwoeste gebied een groot aantal Chineesche koelies met het opruimingswerk bezig. Bijna iederen dag waren daarbij eenige gekwetsten, die bij het werk een ongeluk hadden gehad. Toen op een keer een jonge Chinees met een gebroken been in ons lazaret werd gebracht, nam ik zijn persoonlijke omstandigheden op, zooals ik dit behoorde te doen. Daar hij blijkbaar dorst had, gaf ik hem een beker melk te drinken en bracht hem ook nog een deken, opdat hij niet zou bevriezen. Dankbaar zag hij mij aan en gaf mij na lang zoeken uit zijn buidel vier mandarijnen. Toen ik ze afwees, stopte hij ze zonder omslag in mijn zak. Daar ik mij ook verder om den armen kerel bekommerde, glinsterden zijn oogen, zoo vaak hij mij zag. Toen hij drie dagen later naar een hospitaal overgebracht werd, wierp hij mij nog uit de auto een Fransch zilverstuk toe, en wenkte met de hand, zoolang hij mij zien kon. De tranen liepen hem uit de kleine spleetogen over de ronde wangen, terwijl hij riep: Duitscher gutalla! Duitscher gutalla! Duitscher goed! *Jacob Walk, koopman Elville*

Een Gurkha (Britisch Indiër)

Het was in den tropischen boschoorlog in Duitsch-Oost-Afrika. De koloniale troepen hadden een aanval van een Engelsch-Indische brigade afgeslagen, onder welke kleurlingen-soldaten zich een regiment Gurkha's bevond. Deze volkastam stond er voor bekend dat zij iederen gewonden vijand met hun messen den hals afsnijden. Luitenant H. van de koloniale troepen lag met een schot, dat de halswervelkolom geraakt had, op den gloeienden aardbodem; tengevolge van de beschadiging van de wervelkolom was hij niet in staat een lid te verroeren. Ploetseling zag hij tot zijn schrik een Gurkha op zich afkomen en sloot de oogen in de verwachting van den naderenden dood. Hoe verbaasd was hij echter, toen hij bemerkte, dat de Indiër slechts de bloedende halswonde met zijn duimen uitdrukte en dan van zijn vuilen hoofdhoek een stuk afscheurde, om den Duitschen vijand daarmee te verbinden.

Dr. Paul Wolff, Vrouwearts, Darmstadt.

De Neger

Op ons gevangenen-transport, waaraan ik met de vrouwen en kinderen der ambtenaren uit den Boven-Elzas deelnam, kwam ik... te Macon. De stationschef wist niet wat hij met ons moest beginnen: ons transport was reeds vertrokken naar Lyon; daar zat ik nu tusschen twee soldaten met geweer op den schouder. Na eenigen tijd kwam de chef met een grooten neger op ons af en sprak enkele woorden met mijn wacht die ik niet verstond. Ik schrok: deze neger zou me dus tot Lyon meenemen. In doodsangst stapte ik met hem in den militairen trein. Maar spoedig zou ik merken dat deze zwarte mij voor het lastigvallen en de beleedigingen der blanken beschermde. Bij de eerste stopplaats kwamen eenige ziekenverpleegsters in den trein en reikten ververschingen over; ook mijn geleider boden zij aan, doch met de opmerking, niets voor de „boche"; maar wat deed de Senegalneger? Hij gaf haar alles terug met de woorden: „Dank u madam, dan wil ik ook niets!" Het speet mij, want men kon het hem aanzien, dat hij gaarne iets gehad had.

Lina Seib, Karlsruhe.

De priesters verliezen in Vera Cruz het

burgerrecht

Door de, zooals de president van Mexico zegt, uitdagende en onbeschaamde houding van den Paus verbitterd, heeft Mexico den priesters het burgerrecht ontnomen. Ook is den gouverneur opgedragen aan de geestelijken alle kerken en alle kerkelijke eigendommen waarvoor zij de inkomsten genoten, af te nemen, en ze voor maatschappelijke doeleinden en ontwikkeling van het volk in te richten.

Zegening van honden

De „Washington Daily News“ bevatte voor eenigen tijd een plaat, waarop de geestelijke Dr. George Carl Fitch Bratenahl werd afgebeeld bij de zegening der honden van de jacht- en rijclubs te Washington. Het waren echter niet zulke honden als waarvan de Profeet Jesaja zegt: „Zij allen zijn stomme honden, die niet blaiffen kunnen; zij zijn slaperig, zij hebben het sluimeren lief. En deze honden zijn gulzig, zij kunnen niet verzadigd worden; en dat zijn herders! zij hebben geen verstand: zij allen keeren zich naar hun eigen weg, een ieder van hen naar zijn eigen gewin.“ — Jesaja 56: 10, 11.

Zoo doen de Chineezzen

Steeds weer hooren wij iets van de heidense Chineezzen, dat de „Christelijke volken“ beschaamt. In de laatste jaren moesten soldaten helpen bij het oogsten. Zij moesten daarbij bovendien van hun rantsoenen leven en werden voor een krijgswaad gebracht, als zij voor hun arbeid geld of eten aannamen. Zouden wij dit ook zoo doen?

De macht van J. P. Morgan

J. P. Morgan is een persoonlijke vriend van Herbert Hoover en Franklin Roosevelt en een geziene gast in het Witte Huis. Door zijn maatschappij en die daartoe behooren, de Banktrust-company, de Garantie-trust-company en de Eerste Nationale bank, zoowel als door zijn verbonden, de Chase-Nationalbank en de National-Stadsbank, beheerscht hij het bestuur van 2450 corporaties met een gezamenlijk vermogen van 74 milliard dollar of 22 procent van het totale vermogen van het land. Men geloof algemeen, dat hij meer macht uitoefent over het zakenleven en de regeering, dan eenig ander mensch.

„Slechts een stukje papier“

Het schijnt, dat de oorlogzuchtige landen der wereld absoluut geen eerbied hebben voor verdragen, die zij onderteekenden, en beloften die zij gedaan hebben. Bij het uitbreken van den Wereldoorlog wond men zich in Duitschland er over op, dat Engeland aan den strijd deelnam, terwijl toch zijn naam op een stuk papier stond. Men wist waarlijk niet, dat het reeds lang een uitgemaakte zaak was, dat Engeland ingrijpen zou, zoodra Duitschland in België zou binnendringen. Nu heeft Frankrijk, dat veel oorlogzuchtiger is dan Duitschland geweest is, eveneens getoond dat zijn handschrift onder een overeenkomst insgelijks geen waarde heeft, daar het weigert de geringe rente te betalen voor de reusachtige sommen die Uncle Sam het gedurende den Wereldoorlog heeft geleend. Het natuurlijk gevolg daarvan is een bijna eenstemmig besef in de Vereenigde Staten, dat het beter ware geweest, dat men de Duitschers tot de Pyreneeën en de Golf van Biscaye had laten doordringen, wat geschied zou zijn, als niet de huichelachtige geestelijkheid van den Duivel in Amerika, dat vreedzame land, in deze groote onderneming gejaagd had, om Morgan's Fransche aandelen uit het vuur te halen.

Wie heeft Amerika ontdekt?

Een Portugeesch geschiedvorschcr, genaamd Jaime Cortesao, verklaarde in een voordracht in Sevilla, dat hij geschiedkundige berichten had gevonden, die bewezen, dat Vasquez de la Frontera uit Palos, reeds in het jaar 1482, dus 10 jaren vóór Columbus zijn eerste reis aanving, Amerika had bezocht.

digingen zijn echter geheel en al valsch, onwaar en missen iedere motiveering. Wij hebben geen verbinding met welke politieke partij dan ook. Ons eenige doel bestaat hierin, om allen die zulks wenschen, tot een begrip van den Bijbel te brengen, omdat wij er van overtuigd zijn, dat zulk een begrip in het welzijn van alle menschen is. Wij dagen onze tegenstanders uit, om ook slechts den schijn van een waarheidsbewijs naar voren te brengen, waaruit blijkt, dat wij met de een of andere politieke beweging verbonden zijn, d. w. z. ons met welke politiek dan ook bezighouden of andere zelfzuchtige doelen nastreven.

Ook hebben onze vijanden valschelijk beweerd, dat wij bij onze activiteit door de Joden financieel ondersteund worden. Dit is absoluut onjuist; tot op dit oogenblik is nog niet de geringste bijdrage voor ons werk door Joden geschonken. Wij zijn trouwe navolgers van Jezus Christus en wij gelooven aan hem als den Heiland der wereld. De Joden daarentegen verwerpen Jezus Christus ten volle en loochenen hardnekkig, dat hij de Verlosser der menschen is, die door God in het belang der menschheid gezonden werd. Reeds dit feit alleen diende voldoende bewijs te zijn, dat wij door de Joden niet ondersteund worden en dat deze beschuldigingen met booswillig opzet tegen ons gericht werden, valsch zijn en slechts van Satan, onzen grooten vijand, afkomstig kunnen zijn.

Vervolg

Onze vijanden beschuldigen ons valschelijk en vervolgen ons om precies dezelfde reden, waarom ook Jezus vervolgd werd, toen hij op aarde was. Satan, de Duivel, is de ergste vijand van de navolgers van Christus Jezus, en hij gebruikt zijn zichtbare vertegenwoordigers op aarde, om de ware Christenen daadwerkelijk te vervolgen. Toen Jezus op aarde was, waren de Farizeërs de priesters en predikers, en zij waren het, die Jezus zichtbaar vervolgden. Zij betichtten hem van alle mogelijke misdaden en beweerden inzonderheid, dat hij een opruier en een vijand der regeering was. De predikers en geestelijken van heden zijn onze voornaamste aanklagers en vervolgers, omdat wij de navolgers van Christus Jezus zijn. Jezus zeide tot zijn belagers: „Waarom kent gij mijne spraak niet? het is omdat gij mijn woord niet kunt hooren. Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen. Die was een menschenmoorder van den beginne, en is in de waarheid niet staande gebleven; want geene waarheid is in hem. Wanneer hij de leugen spreekt, zoo spreekt hij uit zijn eigen, want hij is een leugenaar en de vader der leugen. Maar mij, omdat ik u de waarheid zeg, gelooft gij niet.“ (Johannes 8: 43-45) Hierin ligt het bewijs, dat de geestelijken van zijn tijd niet handelden in opdracht van Jehova, maar in opdracht van den Duivel, ofschoon zij voorgaven, God te dienen.

Tot alle getrouwe navolgers van Christus Jezus, die het getuigenis van God's koninkrijk uitdragen, zegt Jezus: „Gedenkt het woord dat ik u gezegd heb: Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Indien zij (de valsche godsdienstleeraars) mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij (de ware leeraars) mijn woord bewaard hebben zij zullen ook het uwe bewaren.“ — Johannes 15: 20.

Onder de menschen zijn het in de eerste plaats de predikers en de geestelijken, die heden tegen ons valsche aanklachten indienen en tegen ons vervolging doen instellen. Alleen reeds deze omstandigheid bezien in het licht van de zoeven geciteerde profetische woorden van Jezus bewijst zonder twijfel, dat die predikers of geestelijken, die de ware navolgers van Christus Jezus vervolgen, vertegenwoordigers van Satan den Duivel, en derhalve vijanden van God en zijn koninkrijk zijn. Deze feiten toonen aan, dat zij onmogelijk als getuigen tegen ons kunnen optreden. God de Heer vervolgt niemand, noch verhindert hij de menschen, zoo te handelen, als het hun goeddunkt. Hij maakt hen echter aan het einde toch verantwoordelijk voor hun doen. Het feit, dat wij door geestelijken en predikers vervolgd worden en dat zij valsche en lasterlijke aanklachten tegen ons inbrengen en ieder hun ter beschikking staand middel gebruiken, om onze Christelijke activiteit den kop in te drukken, is een verder bewijs voor het feit, dat zij niet Jehova God en Christus Jezus dienen, maar den vijand van God en zijn rijk. Het zijn de predikers, de herders of de geestelijken, die mannen in het politieke leven valschelijk beïnvloed, in hun kudden getrokken en hen dan tot de meest geziene en voornamen onder hen gemaakt hebben. Deze zorgden er dan voor, dat beambten deel namen aan de vervolging van eenvoudige Christenen, die toch slechts God's woord der waarheid verkondigen. Wij noemen deze feiten, om voor

de menschen den naam van Jehova en zijn koninkrijk te betuigen en om aan te toonen, dat Jehova God en Christus Jezus geen schuld dragen, noch aan onze vervolging, noch aan het lijden, dat over het volk gekomen is, maar dat Satan de Duivel de bewerker van dergelijke vervolging is. — Openbaring 12: 12, 17.

Waarschuwing

Als Jehova's getuigen en in gehoorzaamheid aan zijn geboden is het onze plicht, de aandacht der heerschers en der volken op het feit te vestigen, dat Jehova's koninkrijk gekomen is en dat Satan daarom alles wat met dit koninkrijk verband houdt en de menschen hierover onderricht, ten scherpste bestrijdt. Jehova liet het eeuwenlang toe, dat de Duivel zijn schandelijke activiteit ongehinderd kon voortzetten en de menschen ten aanzien van de waarheid kon verblinden; maar zooals het Woord Gods zegt, is de tijd gedurende welken Jehova Satan ongehinderd liet begaan, afgelopen en zeer spoedig zal de slag van den grooten dag des almachtigen Gods geslagen worden, waarbij Satan en zijn organisatie volkomen vernietigd zullen worden. Jezus schildert dezen toekomstigen strijd als een tijd van benauwdheid, zooals de wereld nog nimmer tevoren gekend heeft, en hij gebiedt zijn getrouwe navolgers, om den menschen hierover de waarheid bekend te maken, opdat zij voor dezen grooten tijd van benauwdheid, die over de wereld komen zal, gewaarschuid mogen zijn. (Mattheüs 24: 14, 21, 22) Jehova vermaant de heerschers, verstandig te zijn en acht te slaan op datgene wat zijn Woord onthult, als hij zegt: „Ik toch heb mijnen Koning gezalfd over Zion, den berg mijner heiligheid. Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk, laat u tuchtigen, gij richters der aarde. Dient den Heer met vreeze, en verheugt u met beving. Kust den Zoon, opdat hij niet toorne en gij op den weg vergaat, wanneer zijn toorn maar een weinig zoude ontbranden. Welgelukzalig zijn allen die op hem betrouwen.” — Psalm 2: 6, 10-12.

Bovendien laat Jehova door zijn Woord aan de herders of valsche predikers bekendmaken, dat hij zich voorgenomen heeft, hen wegens hun verkeerde handelingen, doordat zij politieke machthebbers onjuist ingelicht, Jehova's getuigen vervolgd en boven alles den naam van Jehova onteerd hebben, te straffen. Eeuwenlang heeft Jehova het toegelaten, dat hij door zelfzuchtige menschen verkeerd werd voorgesteld, maar hij heeft uitdrukkelijk verklaard, dat de dag der rekenschap komt, en over dien dag en wat deze brengen zal, liet hij verder de volgende waarschuwing opteekenen: „Huilt, gij herders, en schreeuwt en wentelt u in de asch, gij heerlijken van de kudde; want uwe dagen zijn vervuld dat men slachten zal; en ik verstrooi u, zoodat gij vervallen zult als een kostbaar vat; en de vlucht zal vergaan van de herders, en de ontkoming van de heerlijken der kudde.” — Jeremia 25: 34, 35.

Aan alle menschen van goeden wil laat Jehova bekendmaken, dat er slechts één uitweg uit deze verschrikkelijke benauwdheid is, namelijk doordat men zich geheel op Jehova's zijde der gerechtigheid stelt en naar God's bevrijding uitzielt. — Zefanja 2: 1-3; Micha 6: 8.

Als navolgers van Christus Jezus vragen wij niet om hulp of ondersteuning van de zijde van eenige aardse macht, maar wij protesteerden plechtig tegen iedere verhindering van ons streven om de geboden van Jehova God gehoorzaam te zijn. Hij heeft ons geboden, om zijn getuigen te zijn, en zijn geboden moeten wij opvolgen. — Jesaja 43: 9-22; Mattheüs 24: 14; Ezechiël 3: 1-10.

Wij voeren geen proces met de regeeringen en bemoeien ons niet met de politieke aangelegenheden van den Staat. Derhalve kunnen ook onze boeken en geschriften, evenmin als onze werkzaamheid op geenerlei wijze de orde en de veiligheid van den Staat in gevaar brengen. De taal in onze publicaties is de taal van de Heilige Schrift. Als onze publicaties den vrede en de veiligheid van den Staat in gevaar brengen, moet ook de Heilige Schrift zulks doen en er zou dan evenveel redenen bestaan, den Bijbel in beslag te nemen, als onze lectuur verbeurd te verklaren en te verbieden. In den Bijbel wordt uitdrukkelijk verklaard, dat deze tot aanmoediging en vertroosting van degenen geschreven werd, op welke het einde der wereld zou komen. Daar wij ons aan dit critieke tijdstip bevinden, is het zoowel voor het volk als voor de leiders van buitengewoon groot belang, in het licht der huidige gebeurtenissen een begrip der Schrift te verkrijgen. De huidige betreuwenswaardige toestanden in de wereld worden slechts daarom genoemd, omdat deze toestanden in de goddelijke profetie voorzgd werden, voorts omdat de profetieën nu in vervulling gaan en

Ruïnen in de Doodse Zee.

Sodom en Gomorra in vogelvlucht. — Vliegtuigen in dienst der oudheidstudie

Een in Amman bij Caïro gestationneerd officier der Engelsche luchtvaart deed bij een vlucht over de Doodse Zee een eigenaardige ontdekking. Diep onder den zeespiegel zag hij de ruïnen eener oude stad liggen. De vlieger keerde terug en ging de plaats nog eens na, waarbij hij duidelijk de overblijfselen der muren kon onderscheiden, die door een zeestrooming schoongespoeld moeten zijn.

Daar de ruïnen in het zuiden van de Doodse Zee liggen, niet ver van de plaats, waar volgens den Bijbel de steden Sodom en Gomorra door een vuurregen werden verwoest, zoo neemt men als zeker aan, de stad van Lot te hebben gevonden. De oudheidkundigen hadden reeds lang het vermoeden, dat de beide oeroude steden der Kanaänieten in de Doodse Zee verzonken moesten zijn. Daar echter de Doodse Zee, zooals bekend is, een buitengewoon groote hoeveelheid zouten bevat en zeer ondoorzichtig is, heeft men nooit een bevestiging daarvan kunnen krijgen.

Onder den zandbodem van het meer, dat door zijn ligging op een diepte van 394 Meter onder den zeespiegel, de diepste zoogenaamde inzinking van de landoppervlakte vormt, bevindt zich een asphaltilaag. Ook op andere plaatsen is deze asphaltilaag hier en daar weggespoeld. Door zulk een toeval schijnen ook de ruïnen weder, althans voor een vlieger, zichtbaar te zijn geworden. Daar het asphalt eenzelfde conserveerende werking bezit als de lava, verbergt de Doodse Zee wellicht ongerepte schatten der oudheid, die slechts met Pompeji vergeleken kunnen worden. Het zal weliswaar bijna onmogelijk zijn tot de door den zeespiegel bedekte ruïnen door te dringen. Desniettemin is de ontdekking van den vlieger van buitengewone betekenis, omdat zij wederom bewijst, met welke getrouwheid de Bijbel de geschiedenis van den oudsten tijd heeft opgeteekend.

Een dergelijke ontdekking werd trouwens ook door een anderen vliegerofficier gedaan ten noorden van Alexandrië, in de bocht van Abukir. Ook hij zag onder den zeespiegel de overblijfselen van een stad der oudheid. Visschers bevestigden, dat zij bij helderen zeespiegel eveneens zuilen en muuroverblijfsels hadden gezien. De door Prins Omar Toussoun daarop ingestelde onderzoekingen brachten alreeds waardevolle ontdekkingen aan het licht. Zoo bracht een duiker steenen brokstukken en een tamelijk goed bewaard gebleven beeldwerk naar boven, waarin men de beeltenis van Alexander de Grootte vermoedde. Dicht bij Abukir liggen de ruïnen van Canopus met den beroemden Romeinschen Serapisten-tempel. Het is alleszins mogelijk, dat deelen eener oude stad uit het Helleensch of Romeinsch tijdperk in zee verzonken zijn.

Deze beide ontdekkingen toonen duidelijk aan welke belangrijke diensten de vliegmaschine ook bij het oudheidkundig onderzoek bewijzen kan. Reeds in den oorlog werd de ervaring opgedaan, dat men vanuit een vliegmaschine veel beter bijzonderheden onder den zeespiegel ontdekken kan dan van een schip. Daarom werden vaak vliegtuigen gebezigd om onderzeebooten te ontdekken. Ten behoeve van de wetenschap werden vliegtuigen met veel succes gebruikt voor het ontdekken van oeroude steden der Maya-cultuur, waaromheen de oerwouden van Midden-Amerika een ondoordringbaar pantser hadden gelegd.

De Watsongraaf-Radio-Schrijfmachine

De Watsongraaf-Radio-Schrijfmachine is met succes in New York beproefd geworden. Door middel van deze wonderbare uitvinding kan men op een schrijfmachine schrijven, die meerdere Kilometers ver verwijderd is. Daar men gelooft, hiermede het middel gevonden te hebben tot absolute geheimhouding van berichten, zal deze uitvinding veel toepassing vinden in handelszaken, zoowel als in bestuursorganisaties.

Een moedige moeder

Langzamerhand beginnen de menschen uit hun slaap te ontwaken en den waanzin te erkennen dien wij „beschaving” noemen. Een Amerikaanse moeder, die de oogen blijkbaar waren opengegaan, liet op het lint van een krans, dien zij

aan het oorlogsmonument te Sheffield ter gedachtenis aan haar gevallen zoon ophing, het volgende opschrift aanbrengen:

„Ter gedachtenis aan mijn geliefden zoon, die door staatslieden en de geestelijkheid verleid werd, het bloed van zijn medemenschen te vergieten. Hij bezweek aan zijn wonden in het Great-Northern-Hospital, Holleway-road in Londen. Zijn laatste woorden waren: „Moeder, de oorlog is de hel. Ik sterf als een moordenaar!”

Vele werklooze vrouwen verliezen het

verstand

Van de 30.000 vrouwen van New-York, die als daklozen van het Centraal-Hulp-Bureau afhankelijk zijn, zijn 18 procent tengevolge der werkloosheid en zorgen zenuwziek geworden.

De gedwongen verkoop van boerderijen

heeft zich verdubbeld

Gedurende de laatste vijf jaren zijn 9½% van alle boerderijen der Vereenigde Staten door gedwongen verkoop in andere handen overgegaan. Het aantal gedwongen verkoopen bedroeg in het jaar 1932 41,9 per 1000, tegen 26,1 in het jaar daarvoor.

30.000 Kilometer verlichte luchtwegen

In de Vereenigde Staten zijn thans 30.000 Kilometer verlichte luchtwegen, en het plan bestaat dit op 40.000 Kilometer te brengen. Op afstanden van 15 tot 20 Kilometer zijn schijnwerpers opgesteld en op afstanden van 60 tot 70 Kilometer zijn landingsplaatsen.

Rusland's strijd tegen de analphabeten

Rusland hoopt in vijf jaar geen analphabeten meer te hebben. Er zijn thans reeds driemaal zoveel menschen die lezen en schrijven kunnen als in de dagen van den czaar.

Kinderen en dwazen spreken de waarheid

Het volgende is een waarheidsgetrouw uittreksel uit een opstel van een jongen in Bristol over Afrika: „Afrika is een Engelsche kolonie. Ik zal u nu zeggen, hoe Engeland aan zijn koloniën komt. Eerst wordt een zending uitgezonden. Wanneer hij een mooi vruchtbaar land heeft gevonden, verzamelt hij de inboorlingen en zegt: 'Laat ons bidden!' Terwijl ze nu allen de oogen gesloten hebben, gaat de Engelsche vlag omhoog.”

Het toenemen der Joodsche bevolking

Niettegenstaande de Jodenvervolgingen overal in de wereld, waaraan naar schatting in de laatste 50 jaren 100.000 ten offer zijn gevallen, is het aantal Joden in de laatste 100 jaren van 3 miljoen tot 16 miljoen gestegen. Zij hebben zich dubbel zoo snel vermeerderd als de overige menschen.

Korte geschiedenis van de radio

Men zegt, dat de eerste regelmatige radio-uitzending begon in December 1919 in Montreal (Canada). Sedertdien zijn 34.500.000 radio-ontvangtoestellen in de huizen opgesteld geworden. In Duitschland alleen zijn 65 verschillende radio-couranten met 2.500.000 abonné's.

Blanken en Zwartten

In de zuidelijke staten van Amerika bestaat er voor elke 4.000 der negerbevolking en voor 4900 der blanke bevolking een school. Waarom de opvoeding der blanken negenmaal zoo belangrijk wordt geacht als die der zwartten, is moeilijk te zeggen.

De wankele Volkenbond

De secretaris van den Wereldbond voor Internationale Vriendschap voor de Kerken heeft in de New-Yorksche pastorale conferentie te Syracuse (N. A.) gezegd: „Wij moeten de handen der mannen van de wereld steunen, die voor den vrede werken. Als de Volkenbond ineens stort, dan zij God de menschheid genadig!”

omdat Jehova in zijn Woord beveelt, dat deze belangrijke waarheden ter kennis van het volk gebracht moeten worden. Zoo ontstaat nu de vraag: Moeten God's getuigen menschen of Jehova gehoorzamen? Onze organisatie is meer dan twintig jaren in Europa werkzaam geweest en heeft haar publicaties in groote oplagen verspreid; maar er kan geen geval aangehaald worden, waarin onze werkzaamheid of onze geschriften ooit de openbare orde en veiligheid gestoord of in gevaar gebracht hebben. Moet aan de menschen de gelegenheid, om de goddelijke profetieën, die nu in vervulling gaan, te hooren en te verstaan, ontnomen worden, slechts omdat personen er tegen zijn? De leiders hebben voor Jehova God een groote verantwoordelijkheid en wij verzoeken beleefd aandacht te schenken aan hetgeen de Schrift zegt, en wel voordat zij het werk en de uitgaven van Jehova's getuigen veroordeelen. Wij verzoeken, dat men ons aanhoort en een faire gelegenheid geeft om te kunnen bewijzen, dat wij in geen enkel opzicht staatsgevaarlijk zijn, maar oprechte en ware vrienden der lijdende menschheid zijn, zonder te letten op rang en stand.

De heerschers zouden veel goeds kunnen doen en hun waardeering voor Jehova God toonen en zijn gunst verkrijgen, als zij het volk zouden vermanen, ijverig de Heilige Schrift te onderzoeken, opdat het daaruit erkenne, wat tot zijn welzijn dient. De tegenwoordige benauwdheid en de nood der menschen wordt veroorzaakt, doordat Satan de Duivel, wetende dat zijn tijd kort is, zich voorgenomen heeft, liever alle menschen ten gronde te richten, dan dat zij iets over God zouden vernemen en hem zouden dienen. Hiervoor is de volgende, door Jezus Christus uitgesproken profetie, die nu in vervulling gaat, een voldoende bewijs: „Wee dengenen die de aarde en de zee bewonen! want de duivel is tot u afgekomen en heeft grooten toorn, wetende dat hij een kleinen tijd heeft.” — Openbaring 12: 12.

Wij nemen gaarne aan, dat de landsregeeringen niet opzettelijk bij Jehova God, den Almachtige, in ongenade willen vallen, doordat zij het getuigenis, dat nu den menschen over God's koninkrijk gegeven wordt, laten ophouden. Wij zijn van meening, dat de politieautoriteiten in zekere deelen des lands verkeerd ingelicht en door de valsche aanklachten van onze vijanden misleid en daardoor niet uit eigen wil bewegen werden, tegen ons Christelijk werk op te treden. De Heere Jezus heeft het voorgezegd, dat vervolgingen zouden komen en dat hij ze niet zou verhinderen, opdat de vijanden des Heeren tegen zichzelf mochten getuigen. Jezus sprak daarom tot zijn discipelen: „Men zal u overleveren aan rechtbanken, en gij zult in synagogen gegeeseld worden, voor stadhouders en koningen terecht staan om mijnentwil, om voor hen getuigenis af te leggen (tot een getuigenis tegen hen, Deutsche Vertaling).” — Marcus 13: 9.

Als het werk, waarvoor wij staan, slechts een werk van zelfzuchtige menschen ware, zou het vanzelf ondergaan. Als het werk echter op bevel Gods gedaan wordt, diene men er niet aan te denken, het tegen te willen houden, of hij zal weten, dat hij die zulks doet, tegen God strijdt; geen macht kan zich met succes tegen Jehova den Allerhoogste staande houden. — Handelingen 5: 38, 29.

Sedert wij het werk der verkondiging van God's blijde boodschap voor het geheele volk verrichten, hebben vele en heftige vervolgingen tegen ons gewoed, die bijna altijd door de geestelijkheid aangewakkerd werden. Deze draagt de meeste schuld aan de bitterste en onverbiddelijkste vervolgingen tegen de getuigen van Jehova, die toch door hun werk der verkondiging slechts hun geloof aan den Schepper betuigden. Door alle mogelijke middelen heeft men getracht, ons werk tegen te houden en te vernietigen. In vele landen heeft de geestelijkheid het lezen of bezitten onzer geschriften als een doodzonde gebrandmerkt. Het feit echter, dat onze werkzaamheid zich ondanks zulke pogingen, haar te onderbreken, over de geheele aarde heeft uitgebreid, is minstens een sterk, wijl op feiten gegrond getuigenis, dat Jehova God ook de Beschermmer en Behouder van dit werk geweest is. Wij hebben derhalve ook verder alle redenen, om op Jehova, den Allerhoogste, te vertrouwen en zijn bestemd tijdstip af te wachten, waarop hij zijn volk en zijn heiligen naam volkomen zal rechtvaardigen.

Onze werkzaamheid, die bestaat uit het van huis tot huis gaan met boeken die de boodschap over God's koninkrijk inhouden, is in geen enkel opzicht een handelsonderneming. Hoewel het juist is, dat bij afgifte der boeken een geringe bijdrage voor het werk in ontvangst genomen wordt, (Vervolg op bladz. 58)

Gezicht op de hotels
in Waikiki Beach,
Honoloeloe

Hawaï, het paradijs van den Stillen Oceaan

Niet ver van de Amerikaansche kust, waar de Vereenigde Staten en Mexico aan elkaar grenzen, liggen in den stillen Oceaan de Hawaï — eilanden, groene, bloeiende eilanden met een vulcanischen, uiterst vruchtbaren bodem. Er heerscht eeuwig zomer en zij kunnen zich beroemen op groote landelijke schoonheid. Onder den meest diepblauwen hemel, waaien in den warmen wind de heerlijkste palmen, verheffen zich beboschte bergketenen, die door het steeds wisselende spel van den oceaan zijn omgeven en bij iedere weersgesteldheid en onder iedere belichting een onbeschrijfelijke betoovering op ieder slechts eenigermate ontvankelijk gemoed uitoefenen. Wat de schoonheid van het landschap aangaat, verdienen deze groene eilanden in de zee inderdaad den naam van „Paradijs van den Stillen Oceaan”.

Maar hoe ziet het er verder daar uit? De oorspronkelijke bewoners der eilanden, de Hawaiers, zijn een zeer sympathieke, polynesische en vroeger machtige volksstam, die echter, zoals Helmut Habrecht in een artikel in de „Dresdner Neuesten Nachrichten” bericht „helaas onze beschaving te weinig weerstond, dat hun aantal van meer dan 300.000 ten tijde van Cook tot nauwelijks 22.000 in 1932 smolt.” In deze ééne zin ligt de tragiek van de geschiedenis van een volk. Zij weerstonden onze beschaving niet. Onze beschaving drong daar dus binnen, als iets, dat zij hadden behooften te weerstaan. Zij was dus geen zegen. Waarom echter en hoe heeft men ze daar naar toe gebracht? Duitsche zendelingen hebben met de hulp van techniek en planters ca. 100 jaar geleden de suikerteelt op de eilanden gevestigd. Natuurlijk hebben deze heeren, om zich in het vreemde land thuis te voelen, hun Europeesche beschaving daar naar toe gebracht en de inboorlingen moesten volgens deze beschaving de arbeiders, de knechten zijn. Dat beteekende voor hen een groote verandering der toestanden. De vrije volksstam werd tot knechten van de „beschaving” en nu verwondert men zich met leedwezen, dat de schoone, groote menschen daar, de Hawaiers, niet deugen als arbeidersmassa en meer en meer uitsterven. Men probeerde het met de bewoners van de Tonga- en Marshall-eilanden, die nog ongeschikter voor uitsluitende landarbeid

De inkomens te Genève

De secretaris-generaal van den Volkenbond heeft behalve een ambtswoning een inkomen van 6500 pond sterling per jaar. 52 Ambtenaren hebben een jaarlijksch inkomen van 1150 tot 4000 pond sterling; 203 ambtenaren hebben een inkomen van 1100 pond sterling; 599 ambtenaren hebben een jaarlijksch inkomen van 300 tot 900 pond sterling, en het inkomen der stenotypisten bedraagt gemiddeld 350 pond sterling per jaar. Engeland heeft voorgesteld deze tractementen te verminderen.

Ook een zelfkennis

Het federalistisch kerkenconcilie van Amerika zegt zeer terecht: „In vele opzichten hebben wij slechts de eene soort heidendom tegen een andere ingeruild. Bijgeloof, vrees, boosheid, zinnelijkheid en hebzucht treden, zooals wij gemerkt hebben, te midden van ongeëvenaarde wetenschappelijke veroveringen en stoffelijke welvaart evenzeer naar voren, als bij de wilde volken.”

Verklaring van Dominee Kupsch

Wij knippen uit het pas verschenen derde nummer van „De Christen-socialist”, maandblad voor Nederland en Vlaamsch-België:

De Duitsche dominee Kupsch heeft in een Königsbergsch blad verklaard:

„Wij, nationaal-socialisten, weigeren een kerk te betreden, waarin het Oude Testament nog als een heilig boek geldt. De nationale eenheid moet worden bekrachtigd door een geloof, dat het Oude Testament verzaakt.”

Het is jammer voor ds. Kupsch, maar hij zal er toch niets aan kunnen veranderen, dat Jezus Christus niet uit een Arisch, maar Joodsch geslacht is opgestaan, en de leer van het Christendom zich onmiddellijk aansluit aan dat Jodenboek, „dat uit de kerk moet worden geweerd.” Hij zal er ook niets aan kunnen veranderen, dat het Nieuwe Testament zóó nauw met het Oude is verbonden, dat de sporen daarvan telkens er in teruggevonden worden. En evenmin zal hij er iets aan kunnen veranderen, dat het Christendom uit het Jodendom is voortgekomen, en in het Jodendom zijn verklaring vindt.

Op dezen eersten stap: Het Oude Testament uit de kerk verwijderen, zal als tweede moeten volgen; de verwijdering van het Nieuwe Testament, wil de ziel van ds. Kupsch zich niet blijven ergeren aan het Joodsche element. En dan zal hij, noodgedwongen, nog een derden stap moeten doen om het nationaal-socialisme volkomen te zuiveren van het Joodsche element: het Christendom in zijn geheel verwerpen, en tot den oud-Arischen, den vóór-Christelijken godsdienst terugkeeren.

Misschien past de opkomende cultuur van het derde Duitsche Rijk daar wel beter bij aan. Heel veel moeite zal ds. Kupsch daar wel niet mee hebben, want als de eerste stap gezet is, volgen de tweede en derde vanzelf. „Het Volk”

De nieuwe handels-onderzeeboot

De nieuwe handels-onderzeeboot, die Simon Lake uitgevonden heeft, moet bijzonder goed voldoen. Zij kruipt naast een stoomboot, en van deze afhankelijk, over den zeebodem. Met deze onderzeeboot kan men den zeebodem zoo grondig onderzoeken, dat geen parels, waardevolle schelpen of andere kostbare zaken aan het oog van den onderzoeker ontgaan.

De ooren van het Japansche leger

De ooren van het Japansche leger, die elk uit vele eenheden of ooren bestaan, zijn op groote vrachtauto's gemonteerd en zijn zoo hoog als een huis met twee verdiepingen. Elk oor heeft vijf groote horens, die elk vier tot vijf meter lang zijn, die naar het ontvangtoestel leiden, waar de geluiden geanalyseerd en gerangschikt worden. Deze ooren hebben ten doel, het naderen van vijandelijke vliegtuigen aan te kondigen en de richting waaruit zij komen in mist en duisternis vast te stellen.

Het kostte 40 miljoen

In deskundige kringen raamt men de kosten van de Oceaanvlucht van Balbo op ongeveer 40 miljoen Lire. De kosten, die onderweg worden gemaakt, waarin o. a. is begrepen het stationneren van trawlers in den Atlantischen Oceaan, worden geschat op ongeveer 700.000 Lire, die gedeekt worden uit de opbrengst van de speciale luchtpostzegels, waarvan reeds voor meer dan een miljoen Lire is verkocht. „Het Volk“

Het heilige jaar rendeert

Rome werd in de eerste vier maanden van dit jaar door 1,3 miljoen menschen bezocht. Het vorige jaar waren het in dezelfde tijdruimte 460.000. In April was het reisverkeer tegenover April 1932 zelfs vijfmaal zoo groot.

Het kerkenbedrijf van Engeland

De firma „Kerk van Engeland“ heeft een vast inkomen van 7 miljoen pond sterling, behalve 9 miljoen pond vrijwillige bijdragen. Het gemiddelde inkomen der 17.300 geestelijken bedraagt 400 pond per jaar. De salarissen der bisschoppen bedragen 3000 tot 7000 pond. De aartsbisschop van York en de bisschop van Londen genieten jaarlijksch 10.000 pond. Een geestelijke, die een minder werk verricht, loopt gevaar zijn ambt te verliezen. De jacht is aan de geestelijkheid verboden. Zij mogen ook geen deel hebben in een handelsonderneming, tenzij hieraan zeven of meer personen deelnemen. Ook mag een geestelijke geen lid zijn van het Lagerhuis.

Dwaalwegen der techniek

Onder bovenstaanden titel schreef Dr. Schairer o. a. de volgende beschouwing:

Van Jezus vermeldt de legende (ooggetuigen, de Red.) dat hij met zeven brooden vierduizend menschen spijzigde. Het hedendaagsch bedrijf brengt het omgekeerde tot stand: de menschen naast volle schuren van honger laten sterven.

En de „Wilden“ bakken uit grof gebroken koren op heete steenen een brood, dat veel beter smaakt en voor het lichaam gezonder is dan het onze, dat volgens den nieuwsten stand der wetenschap en techniek wordt bereid.

Het chapter *brood* behoort voor mij tot de onbegrijpelijkste dingen van onze technische „volmaking“. Men beschouwe eens een moderne broodfabriek en tevoren een evenzoo moderne groote meelfabriek. Daarna bijte men in een stuk brood, dat op deze hoogstvolmaakte wijze bereid geworden is, en vergelijk het met het maaksel van een primitieve kleine bakkerij op het land of met het zelfgebakken brood van een landelijke huisvrouw. Als dat het gevolg is van onze techniek, zou men hoofdschuddend vragen: zou het dan niet beter zijn te leven *zonder* zulk een techniek?

Wat helpen mij die mooie meng- en kneedmachines, de electriche bakovens van het allernieuwste systeem, welk voordeel heb ik van de zorgvuldige reiniging van het graan met zwavel-dampen of stikstofgas, de ontsmetting der meelpakhuizen met blauwzuur tot bescherming tegen schadelijke dieren, het prachtige witte van het meel, veroorzaakt door behandeling met chloor, nitrosylchlorid of stikstoftrichlorid, en tenslotte de „veredeling“ van dit meel met kalium-bromaat en ammoniumpersulfaat, — wat baat mij eigenlijk al deze grootsche vooruitgang, als het resultaat een slecht brood is? Een brood, dat er uitziet als brood, maar niet meer naar brood smaakt?

Zegt mij niet mijn goede verstand dat het beter is, zulk brood niet te eten en liever bij alle vooruitgang der techniek en der chemie mijn brood op de wijze der overgrootouders zelf te bakken? Is het niet het einde van alle techniek: de berouwvolle terugkeer tot het oorspronkelijke? Is het geval „brood“ wellicht een gelijkenis voor onze geheele technische beschaving?

Twintig vliegmachines zouden Londen

kunnen vernietigen

Twintig vliegmachines met arsenicum giftgas geladen, zouden geheel Londen kunnen verdelgen, indien zij de stad tot op een hoogte van 12 tot 13 Meter met een doodelijk mengsel vulden. De eerste

Hulcdanseressen met inlandschen „drummer“ op Hawai

bleken te zijn. Toen bleef er niets anders over dan blanken in te voeren. Duitschers, Ieren, Spanjaarden en Scandinaviërs. Daar men deze echter verplichtte om tegen dezelfde ongelooflijk lage loonen te werken als de inlanders, verdwenen zij spoedig naar Californië, waar hun een hooger loon en de hoop op een eigen boerderij toelachtte. Zij weerstonden de „beschaving“ dus ook niet, maar zij konden haar uit den weg gaan en behoeften er niet, evenals de arme inboorlingen, aan ten onder te gaan.

Toen begon men omstreeks het jaar 1850, reeds onder den druk van het gebrek aan arbeidskrachten, Chineezzen en Japanners in te voeren, waarmede men nu eindelijk de eenvoudige arbeiders gevonden had, zooals men zich die in dit „Paradijs“ wenschte. De schrik van de Amerikanen, die thans de bezitters van de eilanden zijn, hoewel ze slechts een zeer gering deel van de bevolking uitmaken, is nu, dat de Japanners zich zoo snel vermeerderen, zoodat zij nu reeds de helft van de bevolking van Hawai uitmaken, terwijl de Chinese koelies bijna altijd als vrijgezellen in het Buitenland werken.

De eilanden danken hun welvaart aan de suikercultuur. Maar de groote landelijke schoonheid van Hawai lokt ook jaarlijks duizende plezierreizigers uit de Vereenigde Staten en Mexico naar dit door de zee omspoelde paradijs.

Ananasplantage bij Honolulu

Voor al de mensen, die de vruchten en schoonheden, de rijke opbrengst en de kostelijke rust genieten, is het een paradijs. En toch zijn deze eilanden, welke de blanken eenvoudig in bezit genomen hebben en waarop zij hun civilisatie ingevoerd hebben, zoo ver van een werkelijk paradijs verwijderd. Maar zij zullen een paradijs worden, niet een paradijs „der blanken”, waarin de anderen hen als koelies dienen, maar een paradijs van menschenkinderen, aan wie Jehova God, wien toch de gansche aarde en haar volheid toebehoort, het land geven zal in de opstanding.

O, hoe wonderschoon zal de aarde zijn, die nu reeds zulke onbeschrijflijke schoonheden bezit. Dan zullen geen vreemde indringers om zich te amuseeren de dansen van een geknecht volk nabootsen, maar de gelukkige bewoners van deze eilanden zullen, evenals die der gansche aarde, zooals de psalmist zegt, zingend en in den rei dansend uitjubelen: „Alle mijne fonteynen zullen binnen u zijn, Jehova, Schepper en Behouder des hemels en der aarde!” — Psalm 87: 7. E. J.

(Vervolg van bldz. 55)

zoo is dit bedrag toch niet voldoende om de productie- en verspreidingskosten dezer geschriften te bestrijden. Het tekort wordt gedekt door de vrijwillige bijdragen van degenen die den Heer liefhebben. Deze geringe bijdragen worden gebruikt, om verdere boeken te vervaardigen, opdat de menschen met God's voornemen bekend mogen worden, zonderdat zij daarvoor veel behoeven te betalen. Wij hebben de plicht en de opdracht om Jehova als zijn getuigen te dienen, en wij zouden tegenover hem niet trouw zijn, als wij tegen de belemmering onzer pogingen om zijn geboden na te komen, niet zouden protesteeren.

Nadat wij op deze waarheden gewezen hebben, hebben wij gedaan, wat wij kunnen doen, en nu rust de verantwoording op degenen, die de verkondiging van het getuigenis over Jehova's koninkrijk trachten te verhinderen.

Wij doen hiermede een beroep op den gerechtigheidszin der landsregeering. Het is niet fair, ons en ons werk te veroordeelen, zonder ons vooraf tegenover onze aanklagers te stellen, opdat zij hun beschuldigingen kunnen bewijzen en wij een volle gelegenheid hebben, ons te verdedigen. Wij onderstrepen en herhalen, dat wij bereid zijn te bewijzen: (1) Dat wij geen politieke verbinding of samenhang noch met het socialisme, noch met het communisme, noch met eenige andere politieke of wereldlijke organisatie hebben. (2) Dat wij geen ondersteuning van welken aard ook van Joden, Vrijmetselaars of eenige andere wereldsche beweging ontvangen; ook, dat wij noch direct noch indirect met een dezer organisaties verbonden zijn. (3) Dat wij getuigen voor den naam en voor het koninkrijk van Jehova onder Christus' heerschappij zijn. Wij verzoeken den leiders op het Woord Gods acht te slaan, en als zij dit doen, zijn wij er zeker van, dat onze activiteit, getuigenis af te leggen over God's rijk, zonder belemmering hunnerzijds zal voortschrijden. God's koninkrijk is de hoop der geheele lijdende menschheid en het zal den menschen onuitsprekelijke zegeningen van vrede, welvaart, leven, vrijheid en geluk brengen. Wij gelooven, dat deze zegeningen ook in overeenstemming zijn met de wenschen van hen, aan wie de leiding des lands toevertrouwd is. Het is het rijk Gods onder Christus' heerschappij, waarop waarachtige Christenen gehoopt en waarvoor zij eeuwenlang gebeden hebben, en dit hebben zij gedaan in opvolging van Jezus' vermaning, die zijn discipelen gebod te bidden: „Uw koninkrijk kome, uw wil geschiede, gelijk in den hemel, alzoo ook op de aarde.” Juist tegen dit koninkrijk stelt Satan zijn geheele macht op en oefent hiertegen zijn invloed uit. Het groote hoogtepunt is nu gekomen. Mochten daarom toch allen, die de gunst en de zegeningen van zijn koninkrijk wenschen te ontvangen, zich stellen op de zijde van Jehova God en van zijn geliefden Zoon Christus Jezus, den rechtmatigen Koning der aarde.

Er wordt hierdoor besloten om een exemplaar dezer verklaring aan iederen hoogen regeeringsambtenaar beleefd te overhandigen en voorts deze verklaring algemeen te verspreiden, opdat de naam van Jehova, de hoogste Heerscher in het universum, verder bekendgemaakt worde.

verschijnselen, die de menschen bij zulk een vergiftiging vertoonen, zijn een buitengewone zielsverdrinking en diepe neerslachtigheid. Door pijn en zielsnood tot waanzin gebracht, verliezen zij alle zelfbeheersching en kunnen de gasmaskers niet verdragen. Waarlijk, de wereld is rijp voor ondergang.

Waarom het hun zoo moeilijk was om te betalen

De „New-York-American” schrijft: „Frankrijk kon op 15 December zijn oorlogsschulden aan Uncle Sam niet betalen, omdat het in den loop van het jaar 24 maal zooveel voor oorlogsdoeleinden had besteed. Engeland viel het moeilijk om te betalen, omdat het 5 maal zooveel voor oorlogsbehoeften uitgaf. België kon niet betalen, omdat het 15 maal zooveel voor oorlogsmateriaal had betaald, en Italië, omdat het 199 maal zooveel voor krijgstoerusting had betaald. Welnu, als we weer eens geld uitleenen, weten wij tenminste wat onze schuldenaars er mee doen.”

Duizend talen der aarde

Volgens de nieuwste statistische vaststellingen bestaan er op aarde tegenwoordig ongeveer duizend talen, waaronder echter de verschillende dialecten niet begrepen zijn. Zoo zeer heeft de menschheid in den loop der eeuwen de mogelijkheden, om zich door de spraak uit te drukken, vermeerdert en onderscheiden, dat een Babylonische spraakverwarring ontstaan is. Een vierde deel der wereldbevolking spreekt Chineesch, ongeveer 435 miljoen menschen. Daar het zich echter niet leent tot verkeerstaal, heeft het Chineesch niet den rang van wereldtaal verkregen. Evenmin de Indische taal, die met 260 miljoen op haar volgt. Eerst het 170 miljoen als moedertaal dienende Engelsch, heeft den rang van wereldtaal, omdat het door nog andere 70 miljoen als verkeers- en handelstaal gebruikt wordt. Op de vierde plaats volgt in den laatsten tijd het Duitsch, dat voor 90 miljoen als moedertaal geldt, maar door meer dan 105 miljoen wordt verstaan. Het overvleugelen van het Russisch is daaraan toe te schrijven, dat in Sovjet-republieken van Azië de vroeger onderdrukte nationale talen algemeen tot hun recht gekomen zijn, anderszijds echter in vele landen van Europa en Amerika het Duitsch als verplicht leervak in de hogere scholen is ingevoerd. Russisch wordt slechts door 70 miljoen als moedertaal gesproken, doch wel door 103 miljoen verstaan. Het Spaansch wordt gesproken door 80, het Fransch door 45, het Italiaansch door 42 miljoen; de beide laatsten worden echter veelal als vreemde taal geleerd, en zoo kan het aantal menschen die Fransch verstaan, op ongeveer 80, en Italiaansch op 50 geschat worden. Japansch wordt door ongeveer 82, Ukrainisch door 35, Hollandsch en Turksch door ongeveer 12 miljoen gesproken. In Europa alleen bestaan 110 verschillende talen, waarvan echter slechts 68 door meer dan 100.000 en slechts 37 door meer dan een miljoen gesproken worden.

Duizend talen — daarom verstaan de menschen elkaar zoo slecht!!

Uit „heidensch” China

Als iemand in Cochinchina zegt: doji (ik heb honger), dan loopen de menschen, alsof er brand is, om hem eten te geven. In vele provincies van Duitschland — zoo merkt een Duitsch blad op — kan een behoefte zeggen: ik heb honger, en het zou evenveel helpen, alsof hij zeide: doji.

De „eeuwige vlam”

In het Waldenburger Bergland is als erbewijs voor de in den Wereldoorlog gevallen en een eeuwige vlam ontstoken, die uit Waldenburger mijn-gassen wordt gevoed. In de 400 jaren oude Schrotholzkerche in Beuthen zal als eere-teeken een reusachtige sarcophaag (steen doodskist) van gepolijste steenkool worden opgericht.

De beste vereering — en daarmede stemmen alle verstandige menschen in — zou zijn een vlamme vrede-wil en een eeuwige vrede.

Gehoorzaamheid aan den nood — niet aan
de eigen neiging!

Den weg terug

De kerk (in Deutsche landen) schijnt zich in den laatsten tijd geplaast te hebben tegenover een terugkeer-„stroom”. „Bevoegde” kerkelijke autoriteiten bevelen daarom voor het wederopenen van andersdenkenden voorzichtigheid aan; de kerk moet geen duiventil zijn; er moet aan de wederopname ten minste een onderhoud met den bevoegden prediker voorafgaan. Voor later aan te nemen kinderen wordt een nood-godsdienst-onderwijs in het vooruitzicht gesteld.

Spanje schaft het godsdienstonderwijs af

De Spaansche kamer nam het wetsontwerp aan, waarbij met het begin van het eerstvolgend schooljaar, met 1 October 1933, het onderwijs van de geestelijken door leekenonderwijs wordt vervangen.

Een hulpcomité voor Deutsche vluchtelingen

In Parijs werd onder voorzitterschap van Professor Einstein een hulpcomité voor politieke vluchtelingen uit Deutschland opgericht.

Dat geeft veel te denken!

Naar de nieuwsberichten melden, is bij beschikking van het Deutsche Rijkministerie, de spelingsafel voor het Binnenlandsch verkeer, met dadelijke inwerkingtreding, zoodanig veranderd geworden, dat, inplaats van de tot nu toe voor spelling gebezigde namen: David, Jacob, Nathan, Samuël en Zacharia, de namen: Dora, Julius, Nicolaus, Siegfried en Zeppelin komen.

„Vergeet den Bijbel niet”

Toen voor korten tijd in Breslau de algemeene boeken-verbranding plaatsvond, en aanplakbiljetten de inlevering van Joodsche en Marxistische literatuur eischten, plakten Breslauer Socialisten kleine strookjes papier over de woorden van de biljetten: „Vergeet den Bijbel niet te verbranden: hij is ook een Joodsch product.”

Daarop brachten inderdaad een aantal Heden hun Bijbels — Oud- und Nieuw Testamenten — om verbrand te worden, en waren verbaasd, dat zij afgewezen werden. Deze gebeurtenis is teeknend voor de blinde gehoorzaamheid die men den heeren van het Derde Rijk betoont. Maar tot verontschuldiging van hetgeen hier aangehaald wordt, moet men zeggen, dat de eisch om in het antisemitisme consequent te zijn, geheel logisch is en zeer zeker door enkele overtuigde nazi's in ernst gesteld is kunnen worden. Want niemand kan ontkennen, dat het Boek der boeken door Joodsche schrijvers geschreven werd.

(„Nationalzeitung” Nr. 351)

Een teeken des tijds

In het vorige jaar zijn in de staatsbank van leening te Berlijn rond 219.000 panden beleend. Dit beteekent tegenover betrekkelijk „normale” tijden, als bijv. het jaar 1926, een toename van ruim 60 procent. De beleeningsbedragen zijn daarentegen voortdurend afgenomen. — In Berlijn bestaan behalve de staatsbank van leening nog ongeveer 250 concessie-leenbanken.

Een weekeindkapel

Volgens de persberichten is „aan de schilderachtige oevers van de Prebelow”-meren, in de nabijheid van Rheinsberg een evangelische „weekeindkapel” ingewijd, waarin des Zondags uitvliegers „een uur van stille overpeinzing” kunnen vinden. — De Evangelische kerk wandelt op merkwaardige wegen.

Chineesche landbouw

Welk een onderscheid tusschen het Chineesche landbouwbedrijf en het onze! Welk een dwaling, te gelooven, dat men beschaving door sluwheid, gerechtigheid door geweld en den mest door onverstand vervangen kan. De landbouwgereedschappen der Chineezers zijn veel minder sterk, zwaar en lomp als de onze. Hun ploeg bestaat geheel uit hout, de eg is van hout, met uitzon-

De Kerken in Sovjet-Rusland

(Uit een verslag „Bliksemreis door Sovjet-Rusland” in de Bazeler „National-Zeitung” door Elisabeth Thommen)

Af en toe, niet dikwijls, komt men in de straten van de Russische stad een merkwaardige gestalte tegen. Een man, die tot de voeten in een wijden, verbleekten mantel gehuld is. Hij schrijdt door het drukke leven van een wordende wereld, alsof hij er niet toe behoort. Als een overblijfsel van vervlogen eeuwen! Oogen, die niets zien! Een lange baard! En van achteren, bij den nek, golft het hoofdhaar onder de muts uit, even lang als de baard. Een zeldzame aanblik.

Een pope. Er zijn dus nog geestelijken in Rusland? Is de kerk dan niet geheel en al uitgeroeid?

Geheel? Neen. Bijna iedere West-Europeaan geloofdt dit echter. Een ding is zeker: de kerk ondervindt bij het jonge, zich bewuste geslacht, dat daar in Rusland opgroeit, noch sympathie, noch belangstelling. Ik vraag een jongen man: „Zeg, vertel me, ga je wel eens naar de kerk?” Hij kijkt mij verbluft aan. „Ik?” — „Ja, of je kameraden?” Hij schudt energiek het hoofd, niet begrijpend. „En je moeder?” ondervraag ik verder „gaat zij dan ook niet naar de kerk?” — „Nee, nee, mijn moeder niet!” Hij denkt na. „Maar het is mogelijk, dat mijn grootmoeder vroeger wel gegaan is. Maar nu — nee, geen van mijn bekenden!” Hij lacht niet, zooals onze jongens wellicht bij een dergelijke vraag zouden doen. Hij voelt zich ook geheel niet „de baas” of bijzonder „flink”. Slechts volkomen onverschillig. Men merkt terstond; hij heeft niet de minste belangstelling voor het probleem. Kerk en geloof zijn geen vragen, waar hij zich mee ophoudt.

Natuurlijk vertel ik hier een op zichzelf staand geval. Maar toch geloof ik, dat het typeerd is: Men is dus totaal onkerkelijk!

Wij rijden in autocars door Moskou. Zien ergens aan den weg een lief kerkje. „Kunnen wij dat bezichtigen?” Het staat natuurlijk niet op het programma. Maar waar wij onvoorziene wenschen hebben, die men vervullen kan — daar zijn onze leiders met de vriendelijkste voorkomendheid bereid, dat te doen. Dat is de sympathieke zijde van de niet „straffe” organisatie. Zeker! Waarom niet? Halt!

Enigen willen niet mede en blijven in den wagen zitten. Anderen schrijden dapper door de hitte en treden het halfdonker der kerk binnen. En blijven als verstomd staan.

Maar deze kerk is in gebruik? Dat kan dus in Rusland?

Vrouwen knielen op den bodem, oude, eenvoudige vrouwtjes. Eenige jongere staan achter het doopvont. Zoo juist dompelt een pope een naakt jongetje in het koude water van het bekken. De zuigeling schreit. De pope murmelt en gesticuleert. De vrouwen bidden.

Dit geschiedt in de linkerhelft van het kerkje. In de rechterhelft ligt het lijk van een oude vrouw opgebaard. Men heeft haar handen gevouwen. Maar de oogen lieten zich niet sluiten. Glazig staren zij mij door de halfgeopende oogleden aan. Een onvergetelijke indruk! Aandoenlijk, dit zoo dicht bij elkander zijn van begin en einde, van leven en dood.

„Het is in de Russische kerk gewoonte om de dooden drie dagen lang in het openbaar op te baren” fluistert de leidster.

„Is het kerkelijk leven in Rusland dan toegestaan?”

„Zeker, waarom niet? De Russische staat vervolgt niet het geloof (ik citeer de leidster) maar slechts de Kerk, die tegen de Sovjetmacht agiteert.”

Dat de Russische kerk geagiteerd heeft en het nog doet, is duidelijk. Dat een dictatuur maatregelen daartegen neemt, is eveneens duidelijk. Tegenstellingen overal. Popen in het straatbeeld; kerken die afgebroken worden.

Wij moeten daar plaats hebben voor een blok woningen. — En hier bouwen wij een clubhuis.

De stomp van een afgebroken kerktoeren verwekt ook bij niet-kerkelijken merkwaardig uit elkander loopende gevoelens. De kerk als symbool eener gedachte is te vast in ons bewustzijn verankerd. Eén ding moet men niet vergeten: De Russische kerk was een kerk van macht en zelfverrijking. Zij diende de armen niet. Maar de armen dienden haar.

En toch, op onzen langen spoorrit naar het Zuiden: Waar ergens op de eindelooze vlakten statige gebouwen uit vroeger tijd prijzen, daar zijn het zeer zeker nooit, maar dan ook nooit welvarende dorpen of menschaardige behuizingen van landlieden. Maar het zijn pronkvolle kerken en kloosters, architectonisch luxieus gebouwd, met ontelbare vergulde koepeltorens, vol kleuren en materiaalverspilling. De armoede van het Russische volk laat zich niet scheiden van den rijkdom van de Russische kerk.

Uit dezen rijkdom der kerken en de armoede van het volk laat zich veel verklaren.

Wij bezoeken in Kiev twee oude kloosterkerken: De beroemde Lawra met het grandiooze uitzicht op de delta van de Dnjepr, op uitgestrekte zandstrooken, op vloten, die op den breeden stroom drijven, op ontelbare torens en koepels in de onmiddellijke nabijheid, die tot dit wonderbare gebouwencomplex behooren. Vroeger gingen jaarlijks 100.000 pelgrims ter bedevaart hierheen om het onderaardsche holenklooster te zien en de heiligen te vereeren. Thans zijn de klokken verstomd, een invalidentehuis met werkplaatsen is in een deel der gebouwen ondergebracht. De Intourist-reiziger bezichtigt het als een historische merkwaardigheid. Boven den hoofdingang van het klooster staat met reuzenletters het volgende opschrift: „Monniken zijn de doodsvijanden van den arbeider.”

Contrasten. Contrasten! In dezelfde stad bezoeken wij de Sophia-kathedraal; ook deze is een wonder van Byzantijsche stijl, ook deze „een historisch gedenkteeken”. Maar in den hof van dit klooster hooren wij de vertrouwde kerkklanken. Klokketoonen. Het voorzingen van een priester. Het monotome nazeggen door vrouwenstemmen. Voor de kerkdeur hurken gestalten en verkoopen heiligenbeeldjes. Amuletten! En in het koor van de kerk knielen oude vrouwen op den bodem, witte doeken om het hoofd, loshangende katoenen jakjes om het magere lijf en bidden, bidden achter den rijk versierden rug van hun pope. Als wij de altaarschatten willen bezichtigen, mogen wij, vrouwen — in het land van de gelijkberechtigde vrouwen — niet in het „allerheiligste”. Bescheiden wachten wij voor het voorhangsel, tot de mannen weer verschijnen. En denken: In den kleinen kring, die aan de kerk is overgebleven, kan zij haar eigen wetten in stand houden. Ook al staan ze lijnrecht tegenover die van de Sovjetmacht.

Godeloosheid-propaganda

Nog enkele woorden ter verduidelijking van het thema „Kerk”.

Het Tsarisme en de Russische kerk vormden vroeger een gemeenschappelijke macht of in ieder geval een elkaar aanvullende macht. De macht was gericht tegen het onderdrukte volk.

Reeds alleen uit deze verhouding blijkt, waarom de nieuwe Russische staatsmacht — een klasseheerschappij van het proletariaat — zich tegen de kerk verklaart — Tsarisme en kerk is voor hen één.

Na de revolutie verklaart de Sovjetstaat kerkelijke goederen, landerijen en gebouwen als staatsgoed, met dezelfde consequentie, waarmee zij particulier land en huizenbezit in beslag neemt. Daardoor worden de kerken arm, machteloos, verliezen haar werkmogelijkheden. De staat verklaart de kerk nu niet kortaf voor „opgeheven”. Zij doet concessies. Zij zegt: Als een kerkelijke gemeenschap de middelen opbrengt om een kerklokaal, pope en kerkelijke tractementen te betalen — goed, waarom niet? Het moet hun niet verboden worden.

Met deze „vergunning” wordt de kerkelijke gemeenschap van een door den staat ondersteunde macht ongeveer tot den graad van een vereniging teruggesteld. Een vereniging, die men tegen betaling van hooge belastingen het gebruik van kleinere kerken toestaat. Leden van een kerk kunnen echter geen leden van een communistische partij zijn. Zouden het misschien ook wel niet willen. Dat waren onverenigbare tegenstellingen. Als gevolg daarvan werden zij van alle gunsten uitgesloten, die iedere Sovjet-arbeider geniet. Waar vandaan zullen deze menschen op den duur de middelen halen om hun kerk te onderhouden?

Door deze grondslagen is feitelijk het doodsoordeel over de kerk uitgesproken.

Als de kerk verloopt, de pope niet betaald en de belasting niet opgebracht wordt — dan heeft de staat zonder meer het recht, de kerk op te heffen. En zeker maakt zij van dat recht gaarne gebruik. Want zij is tegen de kerk en duldt haar slechts uit diplomatieke overwegingen.

Zoo staan de kerken, (die „in gebruik” zijn) de kerkgemeenschappen en popen geheel op zichzelf — tenminste in de steden. Zij vormen niet meer regel, zooals vroeger, maar karige uitzonderingen. Zij staan in het Rusland van heden als een zeldzaamheid uit een anderen tijd, die door den Sovjet als staatsvorm wordt genegeerd. In hoever de kerk totaal opgeheven zou kunnen worden? Zeer zeker laat zich de behoefte aan religie niet eenvoudig in een handomdraaien uitroeien.

Maar religie is ook niet hetzelfde als kerk — dat moet in het oog gehouden worden.

Wij bestrijden de kerk, die ons volk bewust in domheid, analphabetsche, armoede en knechtschap heeft gehouden. Wij bestrijden de kerk, die zich tegen ons systeem verzet.

Dat is het standpunt van de Sovjetmacht. Hoe tracht zij dit in de breede massa's van het volk te doen doordringen? Zooals ook met alle andere punten, door onderrichting, door voorlichting. Mag de enkeling tegen

dering van zeer kleine ijzeren punten, indien zij voor een steenachtigen bodem wordt gebruikt. Het ploegijzer is zelfs vaak van hout.

Hun geheele aanleg, hun hulpmiddelen, hun handelwijze, zijn minder geleerd en op minder spitsvondige wijze uitgedacht dan bij ons. Ze zijn in alles eenvoudig. Zij doen de aarde geen geweld aan, zooals bij ons; zij verlangen niets van haar, wat zij haar niet tegelijkertijd weer teruggeven. Niet een rijstkorrel, zonder haar dat-gene terug te geven, waarmede zij hare kracht weer terugkrijgt.

In China komt het ons vaak voor, alsof het landbouwbedrijf een godsdienst ware; men zou kunnen zeggen, een liefkoozing. Zulk een zachte behandeling heeft tengevolge dat de aarde haar alles geeft. Door hun zachtheid, hun volharding, hun gerechtigheid krijgen de Chineezen alles uit haar, wat zij willen; en meer dan wij.

Dat is de Chineseesche landbouw. Men kan niet zeggen, dat er geen wetenschap in zit, en toch is het geen wetenschap. Een oud woord geeft het wellicht op juiste wijze weer: het is wijsheid.

Een wereldondergangs-profeet

Volgens het Parijsche Blad „Journal” moet een zoogenaamde „Bijbelkenner” in Engeland den wereldondergang op den 12den Juni van dit jaar voorspeld hebben. Natuurlijk had dit profeteeren niets uit te staan met het werk van het „Gouden Tijdperk”, maar moet als een zuiver particuliere aangelegenheid van dezen Engelschen „Bijbelkenner” beschouwd worden. Een opmerksaam lezer van het G. T. weet dat de wereldondergang, zooals die in den Bijbel wordt bedoeld, als einde der eeuw, reeds sedert 1914 in vollen gang is, en dat de volkmen afsluiting of het „Einde” van deze eeuw eerst dan zal komen, als het getuigenis volgens Mattheüs 24: 14 gegeven is.

„Lycurgische eeuw”

De „Deutsche Bergwerkszeitung” schrijft: „De achteruitgang in den Buitenlandschen handel zal een sterken invloed hebben op den Binnenlandschen handel... Als het nieuwe Duitschland zich in een kleiner huis gaat inrichten, zoo zullen vele dingen in de beperkte ruimte geen onderkomen meer vinden. Wij kunnen dus ruines verwachten, en men zal aan hunnen aanblik gewond raken. Tot de geweldigste ruines van Duitschland zullen zijn warenhuizen behooren... De Deutsche warenhuisondernemingen zijn met rond 700 miljoen mark schuld bezwaard... De toestand is voor de meesten dezer reuzengebouwen hopeloos. Minder opvallend, doch precies hetzelfde zullen de verhoudingen in andere ondernemingen zijn. De groep der groote zakenlieden zal kleiner en kleiner worden en zij, die het verbruik op de hoogte van 1929 wisten te brengen, zullen zichzelf en hun leveranciers in de onderwereld zien afdalen.”

Toren van Babel

Onder dezen titel schrijft een Duitsch blad: „Nadat de Russen kort geleden in Tscheljabinsk de „grootste tractorenfabriek der wereld” geopend hadden, is nu het plan aangenomen om een „paleis der Sovjets” in Moskou te bouwen, waarvan het dak met een van 50 tot 75 meter hoog Leninstandbeeld gekroond zal zijn. Het bevat o. a. een zaal voor 20.000 personen en een bibliotheek voor 500.000 boeken. „Noch de oudheid, noch de nieuwe tijd”, heet het in de „Moskouer Rundschau”, „heeft een dergelijk architectuur-gedenkteeken voortgebracht, noch volgens de constructie, noch naar de gedachte.”

Grenzen en passen-moeilijkheden

„Onaangenaam is het als men bij het binnenkomen van een land wegens de passenmoeilijkheden vertraging ondervindt — nog onaangenaamer, als men bij het overschrijden der grenzen er voor vastgehouden wordt. Dikwijls is het moeilijk, om tijdig en op betrouwbare wijze onderrecht te worden omtrent de rechtsgeldige toelatingsvoorschriften van vreemde landen, alsmede over al hetgeen met passen, douane, bagage, vracht, het bedrag van het geld, hetgeen men mee mag nemen enz. heeft uit te staan. Op al deze vragen geeft het door de handelskamer van Stuttgart uitgegeven werk „Duitsche pasvoor-

schriften en toelatingsbepalingen voor het Buitenland" volledige inlichtingen; het boek is voor den prijs van 6.50 mark verkrijgbaar." — naar den prijs te oordeelen moet het een volledig woordenboek zijn. Ook iets ergerlijks!

S. Zig."

Hulpcomité voor verdreven geleerden

Het Britsche academisch hulpcomité tot ondersteuning van de uit Duitschland verdreven geleerden, heeft in een vergadering, onder voorzitterschap van den beroemden natuurkundige Lord Rutherford, een oproep gedaan ten gunste van de gevluchte Deutsche geleerden.

In dezen oproep wordt er op gewezen, dat het aantal der door de Deutsche terreur verjaagde op den voorgrond tredende geleerden, op ongeveer 400 geschat kan worden. Van de universiteit te Berlijn zijn bijna alle natuurkundigen van naam ontslagen of „met verlof" gezonden. De wiskundige school van Göttingen heeft haar beste vertegenwoordigers verloren. De wijsgeerige wetenschap heeft aan alle Deutsche hoogeschoolen zware verliezen geleden. „Het Duitsch medisch onderzoek", constateert dat de vertegenwoordigde commissie van het Engelsche intellectueele leven „werd gedecimeerd."

Nog steeds weder!

Het Staats-koffie-instituut van Sao Paulo heeft de Braziliaansche regering dringend verzocht, het de vernietiging van ongeveer 6 miljoen zakken koffie toe te staan, om plaats te maken voor den nieuwen oogst, dien men op 20 miljoen zakken schat.

De Deutsche huwelijks-hulp

De Deutsche huwelijks-hulp tot een bedrag van 1000 mark, die echter slechts in den vorm van meubelen en linnengoed verleend wordt, heeft de bedrijven niet onbelangrijk verlevendigd. Men hoopt 150.000 kamers en keukens te kunnen inrichten. Het meest worden 1½ of slechts 1 kamer — woningen verlangd, die voor den prijs van 40 mark per maand verkrijgbaar zijn. Men verwacht per jaar in totaal 650.000 huwelijken, waarvan 150.000 voor rekening komen van de huwelijks-hulp.

Het Oostenrijksch concordaat

Het onlangs onderteekende concordaat tusschen Oostenrijk en het Vaticaan regelt de belangen van kerk en staat in Oostenrijk in alle bijzonderheden. Het laatste concordaat tusschen Oostenrijk en het Vaticaan bestond sedert het jaar 1855 en werd door Benedictus XV, in het jaar 1919 opgeheven, met de motiveering, dat de ineenstorting der monarchie in de centrale landen de verhoudingen volkomen veranderd heeft. Sindsdien werden de betrekkingen op grond van het Canonieke recht geregeld. Het nieuwe concordaat is geheel naar dat van Italië gevormd, en komt bijv. ook overeen ten opzichte van het Katholieke huwelijks en de benoeming van bisschoppen.

Onderwijsverbod voor de geestelijken in Spanje

President Alcalá Zamora heeft de wet op de religieuze orden en vereenigingen onderteekend. Deze wet verbiedt aan de geestelijke orden het geven van onderwijs; de orden moeten hun hoogere en vakschoolen reeds op 1 October van dit jaar sluiten, terwijl de lagere scholen der orden en congregaties het onderwijs nog tot het einde van dit jaar mogen voortzetten. Door deze wet wordt de opvoeding van bijna 700.000 scholieren op ingrijpende wijze beïnvloed.

Een aanvullingsmotie, welke voorziet in de instelling van een gerechtshof voor grondwetkwesties, werd door de Cortes met de wet op de religieuze orden in Spanje met 118 tegen 51 stemmen aangenomen. Deze motie bepaalt, dat het in te stellen gerechtshof geen oordeel vellen mag over wetten die door de Cortes voor de instelling van het gerechtshof aangenomen zijn. Op deze wijze wordt verhinderd, dat de Katholieken zich tot het gerechtshof wenden, om een wijziging van de wet betreffende de religieuze orden en vereenigingen in te voeren.

De Izak-Kathedraal in Leningrad werd veranderd in een anti-godsdiens-museum. Deze foto toont de uitlegging van een schilderij, voorstellende een groote Bijbel, waarop gezeten een kapitalist met twee geldbuidels. Hierdoor wordt het kapitalisme voorgesteld, dat beschermd wordt door het militarisme en geheiligd wordt door een priester van den staats-godsdiens

het Sovjetsysteem verschillende dingen in te brengen hebben, één ding zal men hun moeten nageven, de voorlichting, de onderrichting van het volk wordt met geweldige energie gedaan.

Hoe wordt de antikerkelijke voorlichting uitgevoerd? Zoo te zeggen aan het object zelf. Maar ik wil het systeem uiteenzetten aan de hand van een voorbeeld dat uit een ander propagandagebied stamt.

In het midden van een plein in Leningrad (Wosstanija — Opstandsplein, vroeger: Snamenskaja) staat een standbeeld van Alexander III. Een plomp, somber standbeeld, dat zich ook in den Tsaristischen tijd niet in de algemeene sympathie verheugde. Wat heeft men na de revolutie gedaan? Het Tsarengedenkteken bestormd? Het omvergetrokken en vernietigd? Neen. Het bleef staan. Het staat er thans nog evenals vroeger. Slechts een heel klein beetje anders. Men heeft op het voetstuk van het standbeeld eenige woorden gebeiteld. Goed leesbaar. De regels luiden vertaald ongeveer zoo:

Als opschrift: Vogelverschrikker.

Je zoon en je vader werden bij hun leven gevonnist

Jou echter treft het lot der smaad ook na den dood.

Daar sta je als een ijzeren vogelverschrikker voor het land;

dat voor eeuwig het juk der alleenheerschappij heeft afgeschud.

Deze soort demonstratie voor een gedachte is verbluffend. Het oude wordt niet verstoord. Het wordt belachelijk gemaakt. Hetgeen oorspronkelijk als een eeuwig beeld van roem voor het Tsarendom was gedacht, staat daar nu als een karikatuur. De uitwerking is doeltreffend, het treft den andersdenkenden in het hart, wellicht meer, dan hun iedere vernietiging getroffen zou hebben. Want die zou hun gerechte reden tot verzet hebben gegeven. Een ongehoorde daad, een bijna beangstigende consequentie en meedoogenloosheid ligt in deze soort demonstratie.

Zij wordt op een soortgelijke wijze ook in den strijd tegen de kerk gebruikt. U hebt reeds gehoord van de optochten der goddeloozen-beweging? De reusachtige maskeradepoppen, die het volk rondsleept, verwekken evenveel vrolijkheid als de „Oude Tantes" bij de Bazeler Vastenavond of als de historisch gekleede gildebreders bij het Züricher Sechseläuten. Het volk dringt er omheen en lacht, lacht! Een karikatuur van een pope voert de stoet aan. Reuzenkruis op de borst. Wijd opengesperde predikersmond. Reusachtige, begeerige grijphanden. En achter hem, hoog op de schouders der dragers, alles overheerschend, een figuur, die het

kapitalisme voorstelt; een voorname heer, met stijfgeveven overhemd en hoogen boord, cynische oogen, een monocle in het oog geklemd! Hooge hoed op het hoofd.

Ernstiger en sterker van indruk vertoont de strijd tegen de kerk zich daar, waar deze in de kerk zelf gevoerd wordt. De antikerkelijke musea zijn niet in het een of andere gebouw ondergebracht, maar in de groote kerken, de historische en uit kunstzinnig oogpunt waardevolle gebouwen, die de staat onbeschadigd heeft laten staan. Naast heilige afbeeldingen, naast kanseldooptent en kerksieraden wordt de propoganda tegen de kerk aangebracht.

Maar opnieuw moet men in het oog houden, tegen de kerk wordt stormgelopen, tegen haar uitwassen, haar verderf, haar egoïsme, tegen haar gebrek aan werkelijke liefde tot het volk, tegen haar hebzucht — maar nooit tegen datgene, wat men Godsbegrip zou kunnen noemen. Niet de kern wordt gepersifleerd — slechts de uitwassen. Van dit standpunt bekeken zou men aan een soort beeldenstorm kunnen denken — maar het is toch iets meer; een groote, algemeene opruimingsactie.

Ons bezoek aan zulke musea is niet meer dan een vluchtig bezoek, een snelle gang er doorheen, met hier en daar een kort oponthoud. Overal staan groepen. Met luide stem wordt uitleg gegeven. Hier wordt de stem niet gedempt, als in de kerken die „in gebruik” zijn. Deze kerken zijn musea geworden, historische bouwwerken, bewaarders van historische herinneringen.

Vele der voorstellingen — zij zijn reclame-technisch uitstekend — blijven onbegrijpelijk, omdat men de Russische tekst niet kan ontcijferen. Maar veel verklaart zichzelf. Daar wordt in een afbeelding de invloed van de kerk tegen de revolutie voorgesteld — hoe de kerk ter afleiding van de hongerende, opstandige arbeiders missen las, processies liet plaatsvinden en gehoorzaamheid aan vaders Tsaar voorschreef. Daar schreeuwt in woorden en getallen van den wand: Weet gij, hoeveel lijfeigenen de kerk bezat? Hoeveel slaven met hun zweet den rijkdom der kerk betaalden? Daar weer vertellen lange lijsten, waarmede de monniken hun geld verdienden: met doopen, begrafenissen, bruiloften, tienden, belastingen, dwangarbeid, afgifte van levensmiddelen, enz. De verschillende sekten der kerk worden belachelijk gemaakt, de ontelbare religieuze schakeeringen. Verder volgen photographieën van vroegere revolutionairen, die van de huidige Sovjetleiders en van de leiders der goddeloozen-beweging.

Een loop van een kanon steekt uit den muur van de kerk. Een echte, plastische kanonnenloop. Daarnaast staan twee reuzengroote popen. Tezamen met het kanon beschermen zij het kapitalisme — dat voorgesteld wordt door Amerikaansche wolkenkrabbers. Dat is een steeds terugkerende drieëenheid: Kerk, Kapitaal en Militairisme, alle vereenigd om gemeenschappelijk het volk uit te buiten. Verder zijn er afbeeldingen en plastieken, die aantoonen: Ziet, wat wij met het geld kunnen doen, dat kerk, popen en monniken U afnamen en voor zichzelf gebruikten: geheele steden bouwen, electriciteitswerken, scholen, clubgebouwen, fabrieken — arbeid voor allen, ruimte voor allen, brood voor allen! Voor U, voor het Russische volk, dat vroeger door de kerk en den Tsaar uitgezogen werd.

In een hoek zwaait een groote slinger. En daar, kijk eens, lekt een blauw vlammetje uit een opgehoopte brandstapel. Een „doodte soldaat”? Neen. Een gestalte zit in de vlam: Giordano Bruno. „Zoo verbrandde de kerk van vroeger de wetenschap.” En het volk staat daarvoor, leest en denkt.

De Tropische Ziekte „Elephantiasis“

door G. G. Campbell, Oph. D. (Tahiti)

Dit verslag van mijn ondervinding in de tropen, in betrekking tot de ziekte genaamd „elephantiasis”, begint met een voorval, dat plaats vond meer dan twintig jaren geleden.

Te dien tijde was het mijn gewoonte, iederen middag, om ongeveer 3 uur, naar een zekere gelegenheid te gaan, die bekend stond als het „Amerikaansche restaurant”, om thee te drinken, en enkele van die verrukkelijk Chineesche gebakjes te gebruiken, zooals alleen de Chineezzen schijnen te kunnen maken. Het Amerikaansche restaurant werd gedreven door een Chinees, Charlie Wong genaamd.

Zoo trof het eens, dat ik de eenige klant was, en terwijl ik mijn thee en gebak gebruikte, zat Charlie Wong aan een ander tafeltje dicht bij mij, zijn thee te slurpen, zooals Chineezzen dat plegen te doen. Alleen uit lust om een praatje te maken, zeide ik tot Wong: „Charlie, hoe komt het toch,

Kerkelijke propaganda op postzegels

Argentinië heeft een 20 centos-postzegel uitgegeven die een afbeelding van de kathedraal van La Plata vertoont. — De nieuwe postzegels van Monaco geven afbeeldingen van de St. Devotiekerk. — De door Italië vier jaar geleden uitgegeven kruistochtpostzegels voor zijn bezittingen in de Aegeïsche zee zijn in negen kleuren weder verschenen; de 10-lire zegel vertoont in Sepia een ridder van St. Jan in gebed. — Naar aanleiding van het eucharistisch congres zal Brazilië een nieuwe serie postzegels uitgeven met afbeeldingen van de beroemde kerken van het land.

Een vloekverbod

De commandant der Noord-Amerikaansche marine keert zich in een dagorder tegen „profane uitdrukkingen” aan boord; tegen „nochtansvloekers” zal langs disciplinairen weg worden opgetreden. Het besluit ontmoet bij de zeelui hevig verzet. In een groot New-Yorksches blad zegt de „Oude Zeeman”; men had meteen gelijk werk moeten maken en den mariniers ook het ademen moeten verbieden. Hem en velen zijner kameraden heeft het bevel in elk geval den dienst bij de marine vergald.

Wedren-belasting in Duitschland

In de, de laatste jaren ook van rijkswege zeer aangemoedigde rensport, werden, volgens een brochure van de „in rijksverband geconcessioneerde boekmakers”, in de laatste tien jaren alleen aan wedrenbelastingen 272,5 miljoen mark betaald. Het meest werd opgebracht in het seizoen van 1927/28, dat 33,6 miljoen opbracht. Het kleinste bedrag heeft het vorige jaar met 23,6 miljoen opgeleverd. — Velen weten niet, dat ook dit geld voor een deel uit de zakken der kleine lui komt.

Het uitbuiten der natuur

Binnen twee duizend jaren is het woud en de zee en de geheele bloeiende aarde tot een voetbank voor de menschen geworden.

De wreede onverbiddelijke machine dreef de beschaving voort over legenden en droomen, zuivere schoonheid, zon- en sterrenaanbidding, boomen- en veldvereering, vrome eenvoud, symbolen, zeden en gewoonten, zang en lied.

Wat is er in Duitschland, in honderd jaren van den aardbodem weggevaagd? De oeros, de tarpan (wild Tartaarsch paard), de wisent (Europeesche bizon), de beer, de lynx, de wolf, de eiland, de wilde kat, de bever, de otter, de marter, de nerts (kleine Siberische vischotter). Binnenkort ook: De ever, de wezel, de das en de vos. Van meerdere duizend vogelsoorten bleven enkele honderden over.

In de Zuidelijke Ijszee werden de groote zee-olifanten, ongevaarlijke en vertrouwelijke dieren, in de laatste jaren volkomen uitgeroeid. Aan de Patagonische kusten doodde men ieder jaar ongeveer 40.000. Een mannelijk dier leverde ongeveer 800 kilogram spek. Men drijft de goedge dieren met zweepen, die men uit hun huid snijdt, aan land, waar ze zich moeilijk bewegen, en men ze gemakkelijk doodden kan. De Kopenhager maatschappij tot het beoefenen van de walvischvangst volgens economische methoden heeft in één jaar 30.000 walvissen afgeslacht, die op drijvende fabrieken werden opgezocht, geharponneerd en verwerkt. Opdat de jacht loonend zou zijn, moest een vangschip ongeveer 100 walvissen doodden. Hun deelen werden dan in de Europeesche havens afgeleverd, waarbij men ongeveer 400 procent nettowinst maakte.

Men doodt ieder jaar 10 miljoen zeehonden. Doch neen, men doodt ze niet; want dat zou niet economisch zijn. Men trekt de levende dieren het vel van het lichaam en laat ze liggen! Zij sterven dan vanzelf onder ontzagelijke pijn. Opdat de dames in Europa en Amerika vogelveeren op de hoeden kunnen dragen, plukt men voor deze mode ieder jaar 300 miljoen zang- en zeevogels, meeuwen, zwaluwen, grauwe zilverreigers, vliegevogeltes, spreuwen, paradijsvogels, en kolibries. Daar de veeren alleen van levende dieren hun glans behouden, plukt men de staart- en donsveeren van het lichaam! De dieren sterven dan onder vreeselijke pijnen: ieder jaar 300 miljoen.

Op het tot de Hawaii-eilanden behorende eiland Layson werden in het jaar 1923 ongeveer een miljoen van de door Baudelaire en Nietzsche zoo schoon bezongen dichtervogels, de albatros, met knuppels lamgeslagen en dan in kuilen geworpen, waarin de dieren verhongerden. Men bespaarde zich daarmee de moeite, het vel bij het aftrekken van de daaraan klevende vetdeelen te moeten reinigen!

Op Madagascar heeft men in 1922 de geheele jacht op krokodillen en kaaimannen aan een Franschen lederhandelaar verpacht; deze schijnt van plan te zijn de geheele diersoort uit te roeien, om het leder naar Amerika te kunnen verkoopen.

Opdat wij zakkammen, wandelstokknoppen, tandestokers, biljartballen en dergelijke gebruiksartikelen kunnen koopen, wordt jaarlijks 800.000 kilogram elpenbeen verwerkt. Dat wil zeggen, men roeit 50.000 van de machtigste schepselen der aarde uit. De tijd is nabij, waarin de Aziatische olifant verbruikt zal zijn, evenals de groote schildpadden en de pelsdieren, evenals de wilde paarden, neusdieren (rhinocrossen), antilopen, gnoes (soort antilopen), evenals de roofvogels en de buffelkudden van Amerika, waarvan miljoenen zijn uitgeroeid en nog slechts enkele honderden in het park van Yellosstone kunstmatig in stand worden gehouden. Het laatste paar wisents (Eur. Bizons) die tegenwoordig nog in het park van den hertog van Pless in Oppersilezië moeten zijn, en de drie, die nog in Skansen, het natuurpark van Stockholm, verzorgd worden, zullen weldra van de aarde verdwenen zijn.

Milliarden aardsche arme weerlooze wezens zijn uitgeroeid! Want waar ooit de mensch tegenover de natuur staat, daar bezwijkt hij jammerlijk. Als het schepsel, aan wien de aarde het meest toebehoort, moordt hij de aarde uit, om haar te kunnen verdragen. Het meest hulpeloos wezen der aarde is juist door deze hulpeloosheid tot uitvinder eener reusachtige machinerie geworden. En door deze kracht- en toerustingswerken (de hand van een kind kan ze hanteeren) werkt hij zich op tot een heerscher over het geheele groote en sterke leven. Hij schijnt het niet te kunnen verdragen, dat iets schooner is dan hij zelf: daarom moordt hij al het schoone uit.

Weet gij reeds

dat Alfred Krupp, de kanonnenkoning van Duitschland, officier was van het Fransche Legioen van eer; dat de Duitse stormtroepen bij den aanval op het fort Dovaumont in het prikkeldraad bleven hangen, hetwelk twee maanden tevoren door de Maagdenburger Draad- en Kabelwerken aan Zwitserland geleverd was; dat gedurende den oorlog Duitsch ijzer en Duitsch staal ingevoerd werden in de vijandelijke landen en hun oorlogvoering ten goede kwamen; dat Duitschland den oorlog twee jaren eerder had moeten beëindigen, als de Engelsche handel het niet met koper, tin, mineraalolie, katoen, levensmiddelen enz. in zijn oorlogvoering had ondersteund! dat terwijl Duitschers en Engelschen elkaar in den strijd voor het vaderland ombrachten, de Duitse en Engelsche bezitters van aandelen van de Internationale Dynamiet-Nobel-Trust te Hamburg hun aandelen met goedvinden van de overheid omruilden, om te voorkomen dat ze als vijandelijk eigendom overeenkomstig de oorlogswetten in beslag werden genomen?....

Uit de reeds in 10 talen uitgegeven brochure van O. Lehmann-Russbült „Het bloedige Internationale van de bewapeningsindustrie“.

Wat dunkt u van het Christendom?

Deze vraag werd aan Gandhi gesteld, naar aanleiding van een onderhoud in Villeneuve. Hij antwoordde:

„Dat is een lastige vraag“, en Gandhi lachte hartelijk. „Mijn geheele oprechte meening is deze: het Christendom is zeer goed, maar de Christenen zijn zeer slecht.“ (Wij weten, dat de bergrede op Gandhi een diepen indruk maakte.)
Nooit weer oorlog!

In Frankrijk neemt de militaire dienstweigering op godsdienstige, politieke en pacifistische gronden in sterke mate toe. De minister van oorlog heeft maatregelen genomen.

dat de Chineezzen zulke theedrinkers zijn?“ „Wel“, zeide Charlie, „als wij in vele streken van China het water niet koken, krijgen wij het dikke been, en aangezien wij niet van gekookt water houden, doen wij er wat thee in om er een smaak aan te geven. Maar U zult wel opgemerkt hebben, dat wij de thee niet sterk drinken, wij doen er net genoeg in, om het een smaakje te geven.“

Van dien tijd af kon ik de de gedachte niet van mij afzetten. Nog vele dagen bleef ik denken, aan Charlie Wong's uitdrukking „het dikke been krijgen“, waaruit ik concludeerde, dat het in verband stond met de ziekte, die wij „elephantiasis“ noemen.

Ik kwam tot de slotsom, dat indien het drinken van gekookt water een Chinees er voor behoedt, deze ziekte te krijgen, dan zal het ieder ander er ook voor behoeden. Mijn geest werd zoo volkomen in beslag genomen door de gedachte, dat ik besloot een onderzoek in te stellen en eens na te gaan, of hier in Tahiti, waar wij meer dan 3000 Chineezzen hebben, er ook iemand gevonden kon worden, die de ziekte had. Gedurende vele jaren heb ik gezocht en gezocht.

Ik heb met honderden menschen gesproken en nagevraagd, waar ik een Chinees kon vinden, die de „elephantiasis“ had. Ik slaagde er in om er twee te vinden, maar in beide gevallen bleek mij bij navraag, dat zij niet de Chineesche gewoonte gevolgd hadden, om nooit water te drinken, tenzij het gekookt was, en daarom was ik genoodzaakt, ze bij het onderzoek uit te schakelen, evenzoo alsof ze van een andere nationaliteit waren. Hetzelfde deed zich voor bij een paar gevallen van halfbloed-Chineezzen.

Het zal den onderzoeker duidelijk zijn, dat de ziekte, bekend als „elephantiasis“, veroorzaakt wordt door een kiem in den grond van alle tropische gewesten, die, indien hij in het lichaam komt door het drinken van bronwater, dat geen gelegenheid heeft gehad gezuiverd te worden, doordat het over voldoende afstand in de open lucht stroomt, of op een andere wijze het lichaam binnendringt, als begin koorts veroorzaakt, die soms enorme afmetingen aanneemt. Mijn onderzoekingen strekken zich uit over een periode van ruim twintig jaar en mijn gevolgtrekkingen zijn de volgende:

Dat elephantiasis een ziekte is, die absoluut niemand behoeft te krijgen, indien hij slechts bereid is de voorzorgsmaatregelen in acht te nemen, die hieronder vermeld worden.

Indien iemand woont in een tropisch klimaat en wanneer er bronwater is, dat niet over een voldoende afstand in de open lucht stroomt om de kiem te doden, of, m. a. w. om het water te zuiveren, moet het gekookt worden als men de ziekte wenscht te vermijden, maar er zijn nog andere voorzorgen, die in acht genomen moeten worden.

Waar een bron is, zult U altijd een moerassige plek vinden, waar het bronwater aan alle kanten doorsijpelt, hetgeen een weelderigen grasgroei ten gevolge heeft.

Vele menschen, die zulk een plek bezitten, snijden als dat nodig is, het gras af en verkoopen het aan den Chineeschen bakker, als hij na het bezorgen van het brood terugkeert. Als zij dit gras afsnijden, zijn zij genoodzaakt in het moeras te gaan.

Als men nu op zijn voeten of beenen een snede, zweer of schaafwond heeft, die in aanraking kan komen met de modder, kan de kiem er even goed indringen, als dat hij in de maag komt bij het drinken van ongekookt water.

Ik weet van een blanke, die een terrein kocht, waarin zich zoo'n bron bevond, en voordien had nog niemand daar gewoond, of hij had binnen zes maanden de ziekte. Hij probeerde mijn theorie, met het resultaat dat hij gedurende drie jaar immun was. Toen, zooals de anderen, die een massa van dat soort watergras hebben, placht hij in het moeras te gaan en dagelijks een kruitwagen vol voor den Chineeschen bakker te snijden. Tenslotte kreeg hij een wond aan zijn scheenbeen, die overging in een leelijke zweer. Er kwamen op het laatst twee stukjes been uit en de zweer genas, maar het kwaad was reeds geschied. Hij was zorgeloos geweest en had de zweer niet altijd voldoende beschermd, om de kiem er uit te houden. Toen de kiem er eenmaal in was gedrongen, was het precies hetzelfde met hem, alsof hij de kiem binnen had gekregen bij het drinken van water.

Een ander belangrijk punt, dat hier vermeld dient te worden, is dat betreffende de malaria-mug.

Het ligt niet in mijn bedoeling, geringschattend over onze doktoren te spreken, daar ze, voor wat ik van hen weet, nuttig voor ons kunnen zijn, maar ik durf wel te beweren, dat het „malaria-mug“ idee uitgeput is. Ik twijfel er niet aan, dat de malaria-mug de ziekte kan overbrengen, indien deze toevallig op een open elephantiasis-zweer heeft gezeten, en

vervolgens oogenblikkelijk vandaar op een anderen persoon overgaat en hem met de kiem infecteert. Ik kan ten volle aannemen, dat dit tot op zekere hoogte kan plaatsvinden, maar men moet wel in het oog houden, dat, indien de malaria-mug de eenige brug is, waardoor wij de elephantiasis gevallen met elkander verbinden, zooals de hedendaagsche doktoren beweren, hoe het te verklaren is, dat alle gevallen van elephantiasis hun oorsprong vinden op plaatsen, waar zich een bron bevindt, zooals boven omschreven, of op een of andere plek, waar water uit den grond komt en dit niet een gelegenheid heeft, om gezuiverd te worden, doordat het voldoende aan de open lucht is blootgesteld.

Een andere gedachte die de moeite waard is, is het feit, dat een mug geen onderscheid maakt tusschen personen. Hij zal een Chinees evengoed steken als een inboorling of een blanke. Als de malaria-mug de eenige bron van besmetting is, zooals de doktoren voorgeven, waarom hebben de Chineezzen de ziekte dan niet in dezelfde mate als de inboorling of de blanke?

De gedachten, hier naar voren gebracht, en de voorgelegde feiten zijn te waardevol, om zonder ernstig onderzoek terzijde te worden geschoven.

Ik ben er mij van bewust, hoe bevooroordeeld de meesten onzer tegenover de Chineezzen staan, en doktoren, die ook menschen zijn, hebben hetzelfde natuurlijke vooroordeel tegen hen en geven er daarom de voorkeur aan, geen idee van dien aard te aanvaarden, indien dit komt van den veel gesmaden Chinees; maar behoorden wij niet meer een open oog te hebben, wanneer het de algemeene gezondheid ten goede komt en een zegen voor de menschheid is en iedere bron accepteren, die van daadwerkelijk nut kan zijn? Natuurlijk hebben de ideeën, die hier aan de hand zijn gedaan, niets uit te staan met de genezing van de ziekte en hierop moeten de krachten van de geneesheeren gericht zijn. Zij moeten aan hun onderzoekingen vasthouden, totdat zij het merkwaardige punt bereikt hebben, waarop zij in staat zullen zijn de ziekte te genezen.

Maar laten wij intusschen de methoden der Chineezzen opvolgen, opdat wij zooveel mogelijk de ziekte vermijden en dan zullen wij de genezing niet meer noodig hebben.

Toen ik een jongen was, hadden de dokters de gewoonte hun patienten voor alle mogelijke kwalen te aderen. In onzen tijd willen zij van zoo iets niets meer weten. Het is een uitgemaakte zaak, dat in de dagen van onze kleinkinderen, praktisch gesproken geen enkele huidige methode van genezing zal worden toegepast, maar integendeel, nog erger dan de aderlaat-methode, zullen worden afgekeurd.

Laat de een of andere student, die in zijn wegen en methoden nog niet zoo vastgeroest is, dat hij niets anders kent, dan wat hem geleerd is, deze zeer belangrijke poging in het welzijn der menschheid ter hand nemen. Ik heb foto's van verscheidene kwade gevallen van deze ziekte, en ik wil ze gaarne toezenden aan elken student, die voldoende belangstelling aan den dag legt, om een nauwgezette studie van deze verschrikkelijke ziekte te maken.

(Noot: Het bovenstaande verslag van grassnijden in het moeras en het krijgen van elephantiasis door middel van een wond aan het been, herinnert ons aan een prentbriefkaart, die omstreeks het jaar 1919 in de omgeving van Cincinnati, Ohio, werd verkocht en die een armen jongen weergaf, die op een hospitaalbed lag en wiens beide beenen door deze ziekte tot enorme afmetingen waren opgezwollen. De verkoop van deze photo had ten doel, geld te verschaffen voor de behandeling van zijn geval door de doktoren. Hoe was hij aan deze verschrikkelijke ziekte gekomen? Hij had gezwommen in de Licking-rivier, juist waar deze wordt opgenomen in de Ohio bij Cincinnati, en kreeg sneden en schaaftonden aan zijn beenen. De Licking-rivier is soms zeer modderig of vies van uiterlijk en heeft poelen en zuigaten. Spoedig daarna ontwikkelde zich elephantiasis in de gewonde beenen van het jonge mensch. — Red.)

Een overoude geschiedenis

Sedert eenige jaren worden de opgravingen in verschillende streken van Mesopotamië door de geheele Christelijke wereld met groote belangstelling gevolgd. Daar komen toch dingen te voorschijn, waaraan men kort geleden nog nauwelijks dacht. Wij herinneren slechts aan de ontdekking van sikkagen in de ruïnen der stad Ur in Chaldea, die een duidelijk getuigenis geven, dat de zondvloed werkelijk heeft plaatsgehad. Nu heeft een expeditie, die in het Noordwesten van Mesopotamië werkt, sporen gevonden, die op nog veel vroegere tijden heenwijzen, tot op het scheppingsverhaal. Ten oosten van de Tigris, tegenover de Kaspische Zee, liggen de ruïnen van de stad Tepe Gawra. Zooals gewoonlijk, vond men hier meerdere opeenvolgende puinlagen, welker ouderdom met de toenemende diepte stijgt. Acht zulke lagen heeft men tot nu toe kunnen onderscheiden. Deze laatste, achtste laag, is terug te voeren tot den tijd van ongeveer 3700 jaar voor Christus. De toenmalige bewoners der stad leefden nog geheel in den steentijd. Zij bezaten nog geenerlei metalen gereedschappen, noch van ijzer, noch van brons. En hier vond men nu, geboetseerd in een klein stuk klei een uitbeelding, die ongetwijfeld Adam en Eva met de slang moet voorstellen. Het zijn beide ongekleeide gestalten van een man en een vrouw. Beiden gaan gebukt, twee beelden van kommer en vertwijfeling. De vrouw steunt met haar rechterhand op den rug van haar metgezel. Achter hen echter, als een booze geest, richt de slang zich op, en bedreift hen beiden. Deze vondst is in vele opzichten belangrijk. Zoo denken wij er in de eerste plaats aan, dat de oudste boeken van de Heilige Schrift ongeveer 2000 jaren later werden geschreven. 20 Eeuwen voor dien tijd vinden wij dus reeds een der Bijbelsche verhalen in Babylonië. Maar niet alleen dit: Wij vinden ze niet geschreven, maar zonder eenige verklaring zinnebeeldig voorgesteld. Dat wil dus zeggen, dat de voorstelling op het kleitafeltje reeds toentertijd aan iedereen zonder meer verstaanbaar moet zijn geweest, dat het verhaal dus reeds toenmaals in het vaste literarisch bezit van dit volk was geraakt, dus toen reeds overoud moest zijn. Bedenken wij, dat Abraham, de stamvader der Israëlieten, uit de Babyloniësche stad Ur was gegaan, zoo kunnen wij begrijpen, dat het verhaal toen in de overlevering der Joden'ingang vond. In ieder geval bewijst de vondst van Tepe Gawra den buitengewonen ouderdom van de Bijbelsche verhalen. Bovendien openen de ontdekkingen in genoemde stad ons het uitzicht in den zeer hoogen ouderdom van alle beschaving. Waar toch Tepe Gawra reeds volgens een vast plan uit steenen huizen werd opgebouwd, wijzen de bijzonderheden van den bouw op dingen, die men tot nu toe als van een zeer veel lateren tijd beschouwde, bijv. vensters, nissen, erkers, bogen en gewelven. Vooral echter doen de onderzoekers den onberispelijken smaak uitkomen, dien de bewoners van Tepe Gawra in hun bouwwerken toonden te bezitten, en die getuigenis geeft van den hoogen ouderdom hunner beschaving.

Een Duitsch dichter zeide:

Luthersch, Paapsch en Calvinistisch,
deze gelooven alle drie
zijn voorhanden; doch er is twijfel,
waar het Christendom dan is.

Logau.

Te betrekken bij:

Voor Nederland: Het Gouden Tijdschrift, Camplaan 28, Heemstede. Tel. 28916. Giro Nr. 156080. Abonn. per jaar f. 2.50; per 1/2 jaar f. 1.25; per kwartaal f. 0.65; bij vooruitbetaling, franco per post.

Voor België: Het Gouden Tijdschrift, Opzichterstraat 66, Brussel. Abonn. per jaar Fr. 35.—; per 1/2 jaar Fr. 17.50; per kwartaal Fr. 9.—; bij vooruitbetaling, franco per post.

Voor Ned. Indië: Het Gouden Tijdschrift, Postbox 59, Batavia, Java. Abonn. per jaar f. 2.50; per 1/2 jaar f. 1.25; per kwartaal f. 0.65; bij vooruitbetaling, franco per post.

Voor Zuid-Afrika: Watch Tower, 6 Lalle St., Kaapstad. Abonnementprijs op aanvraag.

Voor Suriname en voorts alle andere landen:

The Golden Age, (Dutch) 117 Adam Street Brooklyn, N. Y.; Abonn. per jaar \$ 1.—; per half jaar \$ 0.50.

In Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Utrecht, Groningen, Enschede, Haarlem, Gouda, Devconter, IJmuiden, Tilburg, Heerlen en Sittard door medewerkers van Het Gouden Tijdschrift aan huis bezorgd per nummer verzekend 10 cent.

HET GOUDEN TIJDSCHRIFT

Uitgegeven door: Het Gouden Tijdschrift, Camplaan 28 Heemstede Holland. Redactie: Arn. Werner, Heemstede. F. Zürcher, Bera C. J. Woodworth, Brooklyn New York Medewerkers: Rechter J. F. Rutherford; Steinemann, Leeraar; Landgerechtsraad Dr. iur. A. Mütze; J. Flury; Schrijver Paul Gerhard; L. Brückner; Leeraar: A. Theiller; Dr. phil. F. Merck; Mevr. E. Jahn; W. Soder; Ingenieur: H. Aepli

Verschoont ook in het Deensch, Engelsch, Duitsch, Esperanto, Finsch, Fransch, Japaneesch, Noorsch, Poolsch, Portugeesch, Zweedsch, Slowaaksch en Spaansch